

Euroopan unionin virallinen lehti

C 145

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

54. vuosikerta

14. toukokuuta 2011

Ilmoitusnumero

Sisältö

Sivu

IV Tiedotteet

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA VIRASTOJEN TIEDOTTEET

Euroopan unionin tuomioistuin

2011/C 145/01

Euroopan unionin tuomioistuimen viimeisin julkaisu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* EUVL C 139, 7.5.2011 1

V Ilmoitukset

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

Unionin tuomioistuin

2011/C 145/02

Asia C-385/08: Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 22.12.2010 — Euroopan komissio v. Puolan tasavalta (Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Uusien valtioiden liittyminen — Vertailulääkettä Plavix vastaavien geneeristen lääkkeiden markkinoille saattamista koskevat luvat — Lääkkeiden markkinoille saattamista koskevat ehdolliset lupapäätökset — Yhteisön säännösten rikkominen) 2

FI

Hinta:
3 EUR

(jatkuu kääntöpuolella)

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
2011/C 145/03	Asia C-27/11: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Administrativen sad Sofia-grad (Bulgaria) on esittänyt 17.1.2011 — Anton Vinkov v. Nachalnik Administrativno-nakazatelna deynost	3
2011/C 145/04	Asia C-32/11: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága (Unkari) on esittänyt 21.1.2011 — Allianz Hungária Biztosító Zrt., Generali-Providencia Biztosító Zrt., Gépjármű Márkakereskedők Országos Szövetsége, Magyar Peugeot Márkakereskedők Biztosítási Alkusz Kft. ja Paragon-Alkusz Zrt. (Magyar Opelkereskedők Bróker Kft:n oikeudellinen seuraaja) v. Gazdasági Versenyhivatal	4
2011/C 145/05	Asia C-40/11: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg (Saksa) on esittänyt 28.1.2011 — Yoshikazu Iida v. Stadt Ulm	4
2011/C 145/06	Asia C-44/11: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesfinanzhof (Saksa) on esittänyt 31.1.2011 — Finanzamt Frankfurt am Main V-Höchst v. Deutsche Bank	6
2011/C 145/07	Asia C-49/11: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Oberlandesgericht Wien (Itävalta) on esittänyt 3.2.2011 — Content Services Ltd v. Bundesarbeitskammer	6
2011/C 145/08	Asia C-56/11: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Oberlandesgericht Düsseldorf (Saksa) on esittänyt 8.2.2011 — Raiffeisen-Waren-Zentrale Rhein-Main e.G. v. Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH	7
2011/C 145/09	Asia C-62/11: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Hessischen Landessozialgericht, Darmstadt (Saksa) on esittänyt 10.2.2011 — Land Hessen, edustajanaan Regierungspräsidium Gießen v. Florence Feyerbacher	7
2011/C 145/10	Asia C-68/11: Kanne 16.2.2011 — Euroopan komissio v. Italian tasavalta	8
2011/C 145/11	Asia C-69/11: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Rechtbank van eerste aanleg te Brugge (Belgia) on esittänyt 16.2.2011 — Connoisseur Belgium BVBA v. Belgian valtio	8
2011/C 145/12	Asia C-83/11: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) (Lontoo, Yhdistynyt kuningaskunta) on esittänyt 22.2.2011 — Secretary of State for the Home Department v. Muhammad Sazzadur Rahman, Fazly Rabby Islam ja Mohibullah Rahman	9
2011/C 145/13	Asia C-84/11: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Korkein hallinto-oikeus (Suomi) on esittänyt 24.2.2011 — Marja-Liisa Susisalo, Olli Tuomaala, Merja Ritala	9
2011/C 145/14	Asia C-85/11: Kanne 24.2.2011 — Euroopan komissio v. Irlanti	10
2011/C 145/15	Asia C-86/11: Kanne 24.2.2011 — Euroopan komissio v. Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta	11

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
2011/C 145/16	Asia C-98/11 P: Valitus, jonka Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli AG on tehnyt 1.3.2011 unionin yleisen tuomioistuimen (ensimmäinen jaosto) asiassa T-336/08, Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli AG v. sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit), 17.12.2010 antamasta tuomiosta	11
2011/C 145/17	Asia C-100/11 P: Valitus, jonka Helena Rubinstein ja L'Oréal ovat tehneet 2.3.2011 unionin yleisen tuomioistuimen (kolmas jaosto) asiassa T-345/08, Helena Rubinstein SNC ja L'Oréal SA v. sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) ja Allergan, Inc., 16.12.2010 antamasta tuomiosta	12
2011/C 145/18	Asia C-103/11 P: Valitus, jonka Euroopan komissio on tehnyt 2.3.2011 unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-19/07, Systran ja Systran Luxembourg v. komissio, 16.12.2010 antamasta tuomiosta	13
2011/C 145/19	Asia C-108/11: Kanne 2.3.2011 — Euroopan komissio v. Irlanti	13
2011/C 145/20	Asia C-117/11: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) (Yhdistynyt kuningaskunta) on esittänyt 4.3.2011 — Purple Parking Ltd ja Airparks Services Ltd v. The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs	14
2011/C 145/21	Asia C-118/11: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Administrativen Sad Varna (Bulgaria) on esittänyt 7.3.2011 — EON ASSET MANAGEMENT OOD v. Direktor na Direktsia "Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto"	15
2011/C 145/22	Asia C-119/11: Kanne 4.3.2011 — Euroopan komissio v. Ranskan tasavalta	16
2011/C 145/23	Asia C-120/11: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunale di Santa Maria Capua Vetere (Italia) on esittänyt 7.3.2011 — rikosoikeudenkäynti Yeboah Kwadwoa vastaan	17
2011/C 145/24	Asia C-123/11: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Korkein hallinto-oikeus (Suomi) on esittänyt 9.3.2011 — A Oy	17
2011/C 145/25	Asia C-129/11: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Administrativen Sad Varna (Bulgaria) on esittänyt 14.3.2011 — OOD Provadiinvest v. Direktor na Direktsia "Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto"	17
 Unionin yleinen tuomioistuin		
2011/C 145/26	Asia T-375/06: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 24.3.2011 — Viega v. komissio (Kilpailu — Kartellit tai muut yhteistoimintajärjestelyt — Kuparisten putken liitinten ja kupariseoksista valmistettujen putken liitinten ala — Päätös, jolla EY 81 artiklan rikkominen todetaan — Rikkomiseen osallistuminen — Perusteluvollisuus — Sakot — Relevantti liikevaihto — Lieventävät asianhaarat)	19

2011/C 145/27	Asia T-376/06: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 24.3.2011 — Legris Industries v. komissio (Kilpailu — Kartellit tai muut yhteistoimintajärjestelyt — Kupariliittimien ja kupariseosliittimien ala — Päätös, jossa todetaan EY 81 artiklan rikkominen — Kilpailusääntöjen rikkomista merkitsevistä toiminnoista vastuuseen joutuminen)	19
2011/C 145/28	Asia T-377/06: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 24.3.2011 — Comap v. komissio (Kilpailu — Kartellit tai muut yhteistoimintajärjestelyt — Kuparisten putken liittimien ja kupariseoksesta valmistettujen putken liittimien ala — Päätös, jolla EY 81 artiklan rikkominen todetaan — Rikkomiseen osallistumisen kesto — Sakot — Sakon perusmäärän laskentapohjan vahvistaminen — Oikeasuhteisuus)	19
2011/C 145/29	Asia T-378/06: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 24.3.2011 — IMI ym. v. komissio (Kilpailu — Kartellit tai muut yhteistoimintajärjestelyt — Kuparisten putken liittimien ja kupariseoksesta valmistettujen putken liittimien ala — Päätös, jolla EY 81 artiklan rikkominen todetaan — Sakot — Merkityksellinen liikevaihto — Yhteistyötiedonanto — Sakkojen määrän laskennasta annetut suuntaviivat — Yhdenvertainen kohtelu)	20
2011/C 145/30	Asia T-379/06: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 24.3.2011 — Kaimer ym. v. komissio (Kilpailu — Kartellit tai muut yhteistoimintajärjestelyt — Kuparisten putken liittimien ja kupariseoksista valmistettujen putken liittimien ala — Päätös, jolla EY 81 artiklan rikkominen todetaan — Puolustautumisoikeudet — Rikkomiseen osallistuminen — Rikkomisen kesto — Sakot — Lieventävät asianhaarat — Suhteellisuus — Yhdenvertainen kohtelu)	20
2011/C 145/31	Asia T-381/06: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 24.3.2011 — FRA.BO v. komissio (Kilpailu — Kartellit tai muut yhteistoimintajärjestelyt — Kuparisten putken liittimien ja kupariseoksesta valmistettujen putken liittimien ala — Päätös, jolla EY 81 artiklan rikkominen todetaan — Sakot — Yhteistyötiedonanto — Sakkojen määrän laskennasta annetut suuntaviivat — Lieventävät olosuhteet — Sakkoimmunitetti — Perusteltu luottamus — Yhdenvertainen kohtelu)	21
2011/C 145/32	Asia T-382/06: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 24.3.2011 — Tomkins v. komissio (Kilpailu — Kartellit tai muut yhteistoimintajärjestelyt — Kuparisten putken liittimien ja kupariseoksesta valmistettujen putken liittimien ala — Päätös, jolla EY 81 artiklan rikkominen todetaan — Kilpailusääntöjen rikkomista merkitsevistä toiminnoista vastuuseen joutuminen — Rikkomisen kesto)	21
2011/C 145/33	Asia T-384/06: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 24.3.2011 — IBP ja International Building Products France v. komissio (Kilpailu — Kartellit tai muut yhteistoimintajärjestelyt — Kuparisten putken liittimien ja kupariseoksesta valmistettujen putken liittimien ala — Päätös, jolla EY 81 artiklan rikkominen todetaan — Rikkomiseen osallistumisen kesto — Sakot — Raskauttavat olosuhteet)	22
2011/C 145/34	Asia T-385/06: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 24.3.2011 — Aalberts Industries ym. v. komissio (Kilpailu — Kartellit tai muut yhteistoimintajärjestelyt — Kuparisten putken liittimien ja kupariseoksesta valmistettujen putken liittimien ala — Päätös, jolla EY 81 artiklan rikkominen todetaan — Yhtenä kokonaisuutena pidettävä jatkettu kilpailusääntöjen rikkominen — Rikkomiseen osallistuminen)	22
2011/C 145/35	Asia T-386/06: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 24.3.2011 — Pegler v. komissio (Kilpailu — Kartellit tai muut yhteistoimintajärjestelyt — Kuparisten putken liittimien ja kupariseoksesta valmistettujen putken liittimien ala — Päätös, jolla EY 81 artiklan rikkominen todetaan — Kilpailusääntöjen rikkomista merkitsevistä toiminnoista vastuuseen joutuminen — Sakot — Varoittava vaikutus)	23

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
2011/C 145/36	Asia T-214/07: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 31.3.2011 — Kreikka v. komissio (EMOTR — Tukiosasto — Yhteisörahoituksen ulkopuolelle jätetyt menot — Viljelysmaa — Aigeian meren pienimpien saarten tiettyjä maataloustuotteita koskevat erityistoimet)	23
2011/C 145/37	Asia T-117/08: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 31.3.2011 — Italia v. ETSK (Kieliä koskevat järjestelyt — Avointa toimea koskeva ilmoitus, joka koskee ETSK:n pääsihteerin palvelukseen ottamista — Julkaiseminen kolmella virallisella kielellä — Avointa toimea koskevasta ilmoituksesta annetut tiedot — Julkaiseminen kaikilla virallisilla kielillä — Kumoamiskanne — Tutkittavaksi ottaminen — EY 12 ja EY 290 artikla — Palvelussuhteen ehtojen 12 artikla — Asetus N:o 1)	23
2011/C 145/38	Asiat T-443/08 ja T-455/08: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 24.3.2011 — Freistaat Sachsen ym. v. komissio (Valtiontuet — Tuki Leipzig/Hallen lentoaseman hyväksi — Uuden eteläisen kiitoradan rakentamiseen liittyvien investointien rahoitus — Päätös, jossa tuki todetaan yhteismarkkinoille soveltuvaksi — Kumoamiskanne — Oikeussuojan tarpeen puuttuminen — Tutkimatta jättäminen — Yrityksen käsite — Taloudellisen toiminnan käsite — Lentoasemien infrastruktuuri)	24
2011/C 145/39	Asia T-33/09: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 29.3.2011 — Portugali v. komissio (Unionin tuomioistuimen tuomion, jolla valtion todetaan jättäneen noudattamatta jäsenyysohjeita, täytäntöönpanon laiminlyönti — Uhkasakko — Maksuvaatimus — Riidanalaisen lainsäädännön kumoaminen)	24
2011/C 145/40	Asia T-54/09: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 24.3.2011 — XXXLutz Marken v. SMHV — Natura Selection (Linea Natura Natur hat immer Stil) (Yhteisön tavaramerkki — Väittemenettely — Hakemus kuviomerkin ”Linea Natura Natur hat immer Stil” rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Aikaisemmin yhteisön tavaramerkiksi rekisteröity kuviomerkki ”natura selection” — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaara — Merkkien samankaltaisuus — Asetuksen (EY) N:o 40/94 8 artiklan 1 kohdan b alakohta (josta on tullut asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta)	25
2011/C 145/41	Asia T-149/09: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 24.3.2011 — Dover v. parlamentti (Euroopan parlamentin edustajien kuluja ja korvauksia koskeva sääntely — Korvausten käytön valvonta — Parlamentin jäsenen avustajakorvaukset — Kulujen perustelevuus — Perusteettomasti maksettujen summien takaisinperintä)	25
2011/C 145/42	Asia T-184/09: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 24.3.2011 — Kreikka v. komissio (EMOTR — Tukiosasto — Yhteisörahoituksen ulkopuolelle jätetyt menot — Sokerialan yhteinen markkinajärjestely — Asetuksen (EY) N:o 1663/95 8 artiklan 1 kohta ja asetuksen (EY) N:o 885/2006 11 artiklan 1 ja 2 kohta — EMOTRille aiheutuvan taloudellisen vahingon vaaran arviointi — Suhteellisuusperiaate)	26
2011/C 145/43	Asia T-419/09: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 24.3.2011 — Cybergun v. SMHV — Umarex Sportwaffen (AK 47) (Yhteisön tavaramerkki — Mitättömyysmenettely — Yhteisön sanamerkki AK 47 — Ehdoton hylkäysperuste — Kuvailevuus — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan c alakohta ja 52 artiklan 1 kohdan a alakohta)	26
2011/C 145/44	Asia T-503/09: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 24.3.2011 — Cybergun v. SMHV — Umarex Sportwaffen (AK 47) (Yhteisön tavaramerkki — Mitättömyysmenettely — Yhteisön sanamerkki AK 47 — Ehdoton hylkäysperuste — Kuvailevuus — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan c alakohta ja 52 artiklan 1 kohdan a alakohta)	26

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
2011/C 145/45	Asia T-14/10: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 24.3.2011 — CheckMobile v. SMHV (carcheck) (Yhteisön tavaramerkki — Hakemus sanamerkin carcheck rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Ehdoton hylkäysperuste — Kuvailevuus — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan c alakohhta)	27
2011/C 145/46	Asiat T-139/10, T-280/10–T-285/10 ja T-349/10–T-352/10: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 21.3.2011 — Milux v. SMHV (REFLUXCONTROL ym.) (Yhteisön tavaramerkki — Kantajan edustajana oleva asianajaja ei ole kolmas osapuoli — Tutkimatta jättäminen)	27
2011/C 145/47	Asia T-175/10: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 21.3.2011 — Milux v. SMHV (FERTILITYNVIVO) (Yhteisön tavaramerkki — Asianajaja, jolla ei ole kolmannen osapuolen asemaa, edustaa kantajaa — Tutkimatta jättäminen)	28
2011/C 145/48	Asia T-100/11: Kanne 17.2.2011 — MSE Pharmazeutika v. SMHV — Merck Sharp & Dohme (SINAMIT)	28
2011/C 145/49	Asia T-112/11: Kanne 23.2.2011 — Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse v. komissio ...	29
2011/C 145/50	Asia T-113/11: Kanne 23.2.2011 — Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse v. komissio ...	30
2011/C 145/51	Asia T-125/11: Kanne 28.2.2011 — Centre national de la recherche scientifique v. komissio	31
2011/C 145/52	Asia T-149/11: Kanne 11.3.2011 — GS v. parlamentti ja neuvosto	31
2011/C 145/53	Asia T-151/11: Kanne 11.3.2011 — Telefónica de España ja Telefónica Móviles España v. komissio	32
2011/C 145/54	Asia T-159/11: Kanne 10.3.2011 — Marszałkowski v. SMHV — Mar-Ko Fleischwaren (WALICHNOWY MARKO)	33
2011/C 145/55	Asia T-166/11: Kanne 17.3.2011 — Häfele v. SMHV	33
2011/C 145/56	Asia T-167/11: Kanne 15.3.2011 — Centre national de la recherche scientifique v. komissio	34
2011/C 145/57	Asia T-170/11: Kanne 17.3.2011 — Rivella International v. SMHV	34
2011/C 145/58	Asia T-171/11: Kanne 21.3.2011 — Hopf v. SMHV	35

IV

*(Tiedotteet)*EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA
VIRASTOJEN TIEDOTTEET

EUROOPAN UNIONIN TUOMIOISTUIN

*(2011/C 145/01)***Euroopan unionin tuomioistuimen viimeisin julkaisu Euroopan unionin virallisessa lehdessä**

EUVL C 139, 7.5.2011

Luettelo aiemmista julkaisuista

EUVL C 130, 30.4.2011

EUVL C 120, 16.4.2011

EUVL C 113, 9.4.2011

EUVL C 103, 2.4.2011

EUVL C 95, 26.3.2011

EUVL C 89, 19.3.2011

Nämä tekstit ovat saatavilla:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ilmoitukset)

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

UNIONIN TUOMIOISTUIN

**Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 22.12.2010
— Euroopan komissio v. Puolan tasavalta**(Asia C-385/08) ⁽¹⁾

(Jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen — Uusien valtioiden liittyminen — Vertailulääkettä Plavix vastaavien geneeristen lääkkeiden markkinoille saattamista koskevat luvat — Lääkkeiden markkinoille saattamista koskevat ehdolliset lupapäätökset — Yhteisön säännösten rikkominen)

(2011/C 145/02)

Oikeudenkäyntikieli: puola

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: M. Šimerdová ja K. Herrmann)

Vastaaja: Puolan tasavalta (asiamiehet: M. Dowgielewicz ja B. Majczyna)

Väliintulija, joka tukee vastaajan vaatimuksia: Liettuan tasavalta (asiamiehet: D. Kriauciūnas ja R. Mackevičienė)

Oikeudenkäynnin kohde

Jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen — Ihmisille tarkoitettuja lääkkeitä koskevista yhteisön säännöistä 6.11.2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/83/EY (EYVL L 311, s. 67) 6 artiklan 1 kohdan, luettuna yhdessä ihmisille ja eläimille tarkoitettuja lääkkeitä koskevista yhteisön luvananto- ja valvontamenettelyistä sekä Euroopan lääkearviointiviraston perustamisesta 22.7.1993 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2309/93 (EYVL L 214, s. 1) 13 artiklan 4 kohdan sekä ihmisille ja eläimille tarkoitettuja lääkkeitä koskevista yhteisön lupa- ja valvontamenettelyistä ja Euroopan lääkeviraston perustamisesta 31.3.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 726/2004 (EUVL L 136, s. 1) 89 ja 90 artiklan kanssa, rikkominen — Vertailulää-

kettä Plavix vastaavien geneeristen lääkkeiden markkinoille saattamista koskevat luvat, joilla rikotaan tämän vertailulääkkeen 10 vuoden suoja-aikaa — Lääkkeiden markkinoille saattamista koskevat ehdolliset lupapäätökset, jotka on tehty ennen päivää, jona Puola on liittynyt Euroopan unioniin, mutta jotka ovat tulleet voimaan vasta kyseisen päivän jälkeen — Direktiivin 2001/83/EY säännösten kanssa yhteensopimattomat päätökset

Tuomiolauselma

1) Puolan tasavalta ei ole noudattanut jäljempänä olevan ensimmäisen luettelakohdan osalta direktiivin 2001/83 6 artiklan 1 kohdan, luettuna yhdessä ihmisille ja eläimille tarkoitettuja lääkkeitä koskevista yhteisön luvananto- ja valvontamenettelyistä sekä Euroopan lääkearviointiviraston perustamisesta 22.7.1993 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2309/93 13 artiklan 4 kohdan sekä ihmisille ja eläimille tarkoitettuja lääkkeitä koskevista yhteisön lupa- ja valvontamenettelyistä ja Euroopan lääkeviraston perustamisesta 31.3.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 726/2004 89 ja 90 artiklan kanssa, mukaisia velvoitteitaan ja jäljempänä olevan toisen luettelakohdan osalta direktiivin 2001/83 6 artiklan 1 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se on

— pitänyt voimassa terveysministerin tekemät päätökset, jotka koskevat vertailulääkettä Plavix vastaavien geneeristen lääkkeiden markkinoille saattamista koskevaa lupaa ja

— saattanut markkinoille ja pitänyt markkinoilla 1.5.2004 jälkeen lääkkeitä, joiden markkinoille saattamista koskevia lupia ei ole myönnetty ihmisille tarkoitettuja lääkkeitä koskevista yhteisön säännöistä 6.11.2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/83/EY 6 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

2) Puolan tasavalta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

3) Liettuan tasavalta vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

(¹) EUVL C 313, 6.12.2008.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Administrativen sad Sofia-grad (Bulgaria) on esittänyt 17.1.2011 — Anton Vinkov v. Nachalnik Administrativno-nakazatelna deynost

(Asia C-27/11)

(2011/C 145/03)

Oikeudenkäyntikieli: bulgaria

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Administrativen sad Sofia-grad

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Anton Vinkov

Vastapuoli: Nachalnik Administrativno-nakazatelna deynost

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko pääasian oikeudenkäynnissä kyseessä olevan kaltaisia kansallisen oikeuden sovellettavia säännöksiä, jotka koskevat oikeudellisia seurauksia, joita aiheutuu hallintoviranomaisten tekemästä päätöksestä, joka koskee sakkorangaistuksen määräämistä liikenneonnettomuudessa tapahtuneesta hallintorikkomuksesta, tulkittava siten, että ne ovat yhteensopivia perussopimuksissa vahvistettujen määräysten ja niiden perusteella vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alalla ja/tai mahdollisesti liikenteen alalla toteutettujen unionin oikeuden toimenpiteiden kanssa?
- 2) Seuraako perussopimusten määräyksistä ja unionin oikeuden toimenpiteistä, jotka toteutetaan vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alalla silloin, kun on kyseessä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 82 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettu oikeudellinen yhteistyö rikosoikeuden alalla, sekä tämän sopimuksen 91 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettua liikenteen alalla, että hallinto-oikeudelliset liikenne rikkomukset, joita voidaan pitää ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn eurooppalaisen yleissopimuksen pöytäkirjan nro 7 2 artiklassa tarkoitettulla tavalla ja siinä yhteydessä ”vähäinen”, kuuluvat unionin oikeuden soveltamisalaan?
- 3) Mikäli toiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, pyydetään vastausta myös seuraaviin kysymyksiin:
 - 3.1 Onko hallinto-oikeudellinen liikenne rikkomus pääasian oikeudenkäyntiin liittyvissä olosuhteissa unionin oikeudessa tarkoitettu vähäinen rikos, jos seuraavat seikat toteutuvat samanaikaisesti:
 - a) Teko on liikenneonnettomuus, jonka yhteydessä on syntynyt omaisuusvahinkoja, sitä on pidettävä tuotuksellisenä ja se on hallintorikkomuksena rangaistava teko.
 - b) Säädetyn sakkorangaistuksen suuruuden perusteella päätöstä sakon määräämisestä ei voida riitauttaa tuomioistuimessa, eikä asianomaisella ole mahdollisuutta osoittaa, että hän ei ole toiminut tuottamuksellisesti tehdessään syykseen luetun teon.
 - c) Päätöksessä mainittu määrä valvontapisteitä poistetaan automaattisena oikeudellisena seurauksena siitä, että päätös tulee lainvoimaiseksi.
 - d) Käyttöön otetussa ajokorttijärjestelmässä, jossa ajokortin myöntämisen yhteydessä myönnetään tietty lukumäärä valvontapisteitä rikkomusten huomioon ottamista varten, on automaattisena oikeudellisena seurauksena sellaisista rangaistusmääräyksistä, jotka eivät ole riitautettavissa, myös valvontapisteiden poistaminen.
 - e) Jos pakkotoimenpide, joka merkitsee ajokortin takavarikoimista ajo-oikeuden menettämisen vuoksi ja joka on automaattinen oikeudellinen seuraus alun perin myönnetyn valvontapisteiden määrän poistamisesta, riitautetaan tuomioistuimessa, siihen ei liity mitään tuomioistuimen valvontaa, joka kohdistuisi niiden rangaistusmääräysten laillisuuteen, jotka eivät ole riitautettavissa ja joilla valvontapisteet poistetaan.
 - 3.2 Sallitaanko Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 82 artiklassa, mahdollisesti tämän sopimuksen 91 artiklan 1 kohdan c alakohdassa ja edellä mainittujen määräysten perusteella toteutetuissa toimenpiteissä sekä vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen soveltamisesta taloudellisiin seuraamuksiin 24.2.2005 tehdystä neuvoston puitepäätöksessä 2005/214/YOS, että oikeusviranomaisten päätösten ja tuomioiden vastavuoroisen tunnustamisen periaatetta tai liikenneturvallisuuden parantamiseksi toteutettuja toimenpiteitä ei sovelleta päätökseen, joka tehdään sakkorangaistuksen määräämisestä unionin oikeuden mukaan ”vähäinen” pidettävästä liikenne rikkomuksesta pääasian oikeudenkäynnin olosuhteissa, koska jäsenvaltio on säättänyt siitä, että vaatimuksia, jotka koskevat riitautettavuutta erityisesti rikosasioissa toimivaltaisessa tuomioistuimessa ja oikeussuojaa koskevien kansallisen oikeuden prosessioikeudellisten säännösten sovellettavuutta, ei pidä ottaa huomioon, kun kyse on tehdyn rikoksen tekemistä koskevasta syyteestä?
- 4) Mikäli toiseen kysymykseen vastataan kieltävästi, pyydetään vastausta seuraavaan kysymykseen:

Sallitaanko Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 82 artiklassa, mahdollisesti tämän sopimuksen 91 artiklan 1 kohdan c alakohdassa ja edellä mainittujen määräysten perusteella toteutetuissa toimenpiteissä sekä vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen soveltamisesta taloudellisiin seuraamuksiin 24.2.2005 tehdystä neuvoston puitepäätöksessä 2005/214/YOS, että oikeusviranomaisten päätösten ja tuomioiden vastavuoroisen tunnustamisen periaatetta tai liikenneturvallisuuden parantamiseksi unionin oikeudessa toteutettuja toimenpiteitä ei sovelleta jäsenvaltion harkintavallan mukaan — koska se on säätänyt lainsäädäntötoimella, että vaatimuksia, jotka koskevat riitautettavuutta erityisesti rikosasioissa toimivaltaisessa tuomioistuimessa ja oikeussuojaa koskevien kansallisen oikeuden prosessioikeudellisten sääntöjen sovellettavuutta, ei pidä ottaa huomioon, kun kyse on tietyn rikoksen tekemistä koskevasta syytteestä — ei sovelleta päätökseen, joka koskee sakkorangaistuksen määräämistä liikenne rikkomuksesta, kun päätöstä koskevat pääasian oikeudenkäynnin olosuhteissa samanaikaisesti seuraavat seikat:

- a) Teko on liikenneonnettomuus, jonka yhteydessä on syntynyt omaisuusvahinkoja, sitä on pidettävä tuottamuksellisenä ja se on hallintorikkomuksena rangaistava teko.
- b) Säädetyin sakkorangaistuksen suuruuden perusteella päätöstä sakon määräämisestä ei voida riitauttaa tuomioistuimessa, eikä asianomaisella ole mahdollisuutta osoittaa, että hän ei ole toiminut tuottamuksellisesti tehdessään syykseen luetun teon.
- c) Päätöksessä mainittu määrä valvontapisteitä poistetaan automaattisena oikeudellisena seurauksena siitä, että päätös tulee lainvoimaiseksi.
- d) Käyttöön otetussa ajokorttijärjestelmässä, jossa ajokortin myöntämisen yhteydessä myönnetään tietty lukumäärä valvontapisteitä rikkomusten huomioon ottamista varten, on automaattisena oikeudellisena seurauksena sellaisista rangaistusmääräyksistä, jotka eivät ole riitautettavissa, myös valvontapisteiden poistaminen.
- e) Jos pakkotoimenpide, joka merkitsee ajokortin takavarikoimista ajo-oikeuden menettämisen vuoksi ja joka on automaattinen oikeudellinen seuraus alun perin myönnetyn valvontapisteiden määrän poistamisesta, riitautetaan tuomioistuimessa, siihen ei liity mitään tuomioistuimen valvontaa, joka kohdistuisi niiden rangaistusmääräysten laillisuuteen, jotka eivät ole riitautettavissa ja joilla valvontapisteet poistetaan.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága (Unkari) on esittänyt 21.1.2011 — Allianz Hungária Biztosító Zrt., Generali-Providencia Biztosító Zrt., Gépjármű Márkakereskedők Országos Szövetsége, Magyar Peugeot Márkakereskedők Biztosítási Alkusz Kft. ja Paragon-Alkusz Zrt. (Magyar Opelkereskedők Bróker Kft:n oikeudellinen seuraaja) v. Gazdasági Versenyhivatal

(Asia C-32/11)

(2011/C 145/04)

Oikeudenkäyntikieli: unkari

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága

Pääasian asianosaiset

Valittajat: Allianz Hungária Biztosító Zrt., Generali-Providencia Biztosító Zrt., Gépjármű Márkakereskedők Országos Szövetsége, Magyar Peugeot Márkakereskedők Biztosítási Alkusz Kft. ja Paragon-Alkusz Zrt. (Magyar Opelkereskedők Bróker Kft:n oikeudellinen seuraaja)

Vastapuoli: Gazdasági Versenyhivatal

Ennakkoratkaisukysymys

Voidaanko SEUT 101 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuina kiellettyinä sopimuksina (sopimuksina, joilla estetään, rajoitetaan tai vääristetään kilpailua yhteismarkkinoilla) pitää sellaisia vakuutusyhtiöiden ja eräiden autokorjaamojen tai vakuutusyhtiöiden ja autokorjaamojen yhteenliittymän välillä tehtyjä kahdensivisiä sopimuksia, joiden mukaan vakuutusyhtiön autokorjaamolta tilaaman korjauspalvelun tuntihinta vakuutusyhtiön vakuuttamista ajoneuvoista riippuu muun muassa siitä, kuinka monta vakuutussopimusta vakuutusyhtiö on tämän vakuutusyhtiön vakuutusasiamiehenä toimivan autokorjaamon välityksellä tehnyt ja mikä on niiden prosenttimäärä?

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg (Saksa) on esittänyt 28.1.2011 — Yoshikazu Iida v. Stadt Ulm

(Asia C-40/11)

(2011/C 145/05)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Yoshikazu Iida

Vastapuoli: Stadt Ulm

Ennakkoratkaisukysymykset**A. Direktiivin 2004/38/EY⁽¹⁾ 2, 3 ja 7 artikla**

- 1) Onko direktiivin 2004/38/EY 2 artiklan 2 kohdan d alakohdasta tulkittava erityisesti Euroopan unionin perusoikeuskirjan 7 ja 24 artiklan sekä ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn yleissopimuksen (jäljempänä Euroopan ihmisoikeussopimus) 8 artiklan valossa laajentavasti siten, että ”perheenjäsenellä” tarkoitetaan unionin kansalaisena liikkumis- ja oleskeluvapauden omaavan lapsen toista vanhempaa ja samalla huoltajaa myös silloin, kun hän on kolmannen maan kansalainen eikä hän ole taloudellisesti riippuvainen lapsesta?
- 2) Jos vastaus on myöntävä: Onko direktiivin 2004/38/EY 3 artiklan 1 kohtaa tulkittava erityisesti perusoikeuskirjan 7 ja 24 artiklan sekä Euroopan ihmisoikeussopimuksen 8 artiklan valossa laajentavasti siten, että direktiiviä sovelletaan edellä tarkoitettuun vanhempaan suhteessa lähtöjäsenvaltioon, josta unionin kansalaisuuden omaava lapsi on muuttanut pois, myös ilman, että vanhempi tulee lapsen mukana tai seuraa tätä myöhemmin?
- 3) Jos vastaus on myöntävä: Seuraako tästä, että direktiivin 2004/38/EY 7 artiklan 2 kohtaa on tulkittava erityisesti perusoikeuskirjan 7 ja 24 artiklan sekä Euroopan ihmisoikeussopimuksen 8 artiklan valossa laajentavasti siten, että kyseisellä vanhemmalla on oikeus oleskella unionin kansalaisuuden omaavan lapsen lähtöjäsenvaltiossa yli kolme kuukautta, niin kauan kuin hän on lapsen huoltaja ja tosiasiallisesti toimii huoltajana?

B. SEU 6 artiklan 1 kohta luettuna yhdessä perusoikeuskirjan kanssa

- 1.a) Kuuluuko asia perusoikeuskirjan 51 artiklan 1 kohdan ensimmäisen virkkeen toisen osan nojalla perusoikeuskirjan soveltamisalaan jo sillä perusteella, että oikeudenkäynnin kohde riippuu kansallisesta laista (tai lain osasta), joka on säädetty myös — muttei ainoastaan — direktiivien saattamiseksi osaksi kansallista oikeusjärjestystä?
- 1.b) Jos vastaus on kieltävä: Kuuluuko asia perusoikeuskirjan 51 artiklan 1 kohdan ensimmäisen virkkeen toisen osan nojalla perusoikeuskirjan soveltamisalaan jo sillä perusteella, että kantajalla saattaa olla unionin oikeuteen perustuva oleskeluoikeus ja että hänellä saattaa sen vuoksi olla Euroopan unionin kansalaisten vapaasta liikkuvuudesta annetun lain (FreizügG/EU) 5 §:n 2 momentin ensimmäisen virkkeen

nojaalla oikeus saada unionin kansalaisen perheenjäsenen oleskelukortti, jonka oikeudellisenä perustana on direktiivin 2004/38/EY 10 artiklan 1 kohdan ensimmäinen virke?

- 1.c) Jos vastaus on kieltävä: Kuuluuko asia perusoikeuskirjan 51 artiklan 1 kohdan ensimmäisen virkkeen toisen osan nojalla ERT-oikeuskäytännön (asia C-260/89, tuomio 18.6.1991, 41–45 kohta) mukaisesti perusoikeuskirjan soveltamisalaan, jos jäsenvaltio rajoittaa unionin alaikäisen kansalaisen huoltajana olevan isän, joka on kolmannen valtion kansalainen, oleskeluoikeutta, kun lapsi oleskelee yhdessä äitinsä kanssa tämän työskentelyn vuoksi pääasiassa muussa EU:n jäsenvaltiossa?
- 2.a) Jos asia kuuluu perusoikeuskirjan soveltamisalaan: Voidaanko perusoikeuskirjan 24 artiklan 3 kohdasta suoraan johtaa unionin oikeuteen perustuva oleskeluoikeus isälle, joka on kolmannen valtion kansalainen, ainakin niin kauan, kuin hän on unionin kansalaisuuden omaavan lapsen huoltaja ja myös tosiasiallisesti toimii lapsen huoltajana, myös siinä tapauksessa, että lapsi oleskelee pääasiallisesti muussa EU:n jäsenvaltiossa?
- 2.b) Jos vastaus on kieltävä: Seuraako unionin kansalaisuuden omaavalle lapselle perusoikeuskirjan 45 artiklan 1 kohdan mukaisesti kuuluvasta liikkumis- ja oleskeluvapaudesta, mahdollisesti luettuna yhdessä perusoikeuskirjan 24 artiklan 3 kohdan kanssa, unionin oikeuteen perustuva oleskeluoikeus isälle, joka on kolmannen valtion kansalainen, ainakin niin kauan, kuin hän on unionin kansalaisuuden omaavan lapsen huoltaja ja myös tosiasiallisesti toimii lapsen huoltajana, erityisesti sen vuoksi, ettei unionin kansalaisuuden omaavan lapsen liikkumis- ja oleskeluvapaudelta vietäisi sen tehokasta vaikutusta?

C. SEU 6 artiklan 3 kohta luettuna yhdessä unionin oikeuden yleisten periaatteiden kanssa

- 1) Voidaanko EU:n ”kirjoittamattomia” perusoikeuksia, joiden kehittäminen on alkanut unionin tuomioistuimen oikeuskäytännössä Stuttgartista käsiteltäväksi tullessa asiassa 29/69, Stauder, annetusta tuomiosta (7 kohta) ja jatkunut esimerkiksi asiassa C-144/04, Mangold, annettuun tuomioon (75 kohta), soveltaa täysimääräisesti myös silloin, kun käsiteltävänä oleva yksittäistapaus ei kuulu perusoikeuskirjan soveltamisalaan, eli säilyvätkö SEU 6 artiklan 3 kohdan mukaisesti unionin oikeuden yleisinä periaatteina voimassa olevat perusoikeudet itsenäisesti ja erikseen voimassa SEU 6 artiklan 1 kohdan mukaisten perusoikeuskirjaan sisältyvien uusien perusoikeuksien rinnalla?
- 2) Jos vastaus on myöntävä: Onko unionin oikeuden yleisistä periaatteista erityisesti Euroopan ihmisoikeussopimuksen 8 artiklan perustuvan, perhe-elämän kunnioittamista koskevan oikeuden valossa johdettavissa huoltajuuden turvaamiseksi unionin oikeuteen perustuva oleskeluoikeus isälle, joka on

kolmannen valtion kansalainen, kun lapsi oleskelee yhdessä äitinsä kanssa tämän työskentelyn vuoksi pääasiassa muussa EU:n jäsenvaltiossa?

D. SEUT 21 artiklan 1 kohta luettuna yhdessä Euroopan ihmisoikeussopimuksen 8 artiklan kanssa

Jollei SEU 6 artiklan 1 tai 3 kohdasta johdu kantajalle unionin oikeuteen perustuvaa oleskeluoikeutta: Onko unionin alaikäisen kansalaisen, joka oleskelee yhdessä äitinsä kanssa tämän työskentelyn vuoksi pääasiassa muussa EU:n jäsenvaltiossa, liikkumis- ja oleskeluvapaudesta johdettavissa isälle, joka on kolmannen valtion kansalainen, asiassa C-200/02, Zhu ja Chen, 19.10.2004 annetusta tuomiosta (45–47 kohta) ilmenevää oikeuskäytäntöä kehittäen huoltajuuden turvaamiseksi SEUT 21 artiklan 1 kohdan mukainen, mahdollisesti luettuna yhdessä Euroopan ihmisoikeussopimuksen 8 artiklan kanssa, unionin oikeuteen perustuva oikeus oleskeluun unionin kansalaisuuden omaavan lapsen lähtöjäsenvaltiossa?

E. Direktiivin 2004/38/EY 10 artikla

Jos unionin oikeuteen perustuvan oleskeluoikeuden todetaan olevan olemassa: Onko vanhemmalla, joka on kolmannen valtion kansalainen ja kantajan kaltaisessa asemassa, oikeus saada unionin kansalaisen perheenjäsenen oleskelukortti mahdollisesti direktiivin 10 artiklan 1 kohdan ensimmäisen virkkeen nojalla?

(¹) Euroopan unionin kansalaisten ja heidän perheenjäsentensä oikeudesta liikkua ja oleskella vapaasti jäsenvaltioiden alueella, asetuksen (ETY) N:o 1612/68 muuttamisesta ja direktiivien 64/221/ETY, 68/360/ETY, 72/194/ETY, 73/148/ETY, 75/34/ETY, 75/35/ETY, 90/364/ETY, 90/365/ETY ja 93/96/ETY kumoamisesta 29.4.2004 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/38/EY (ETA:n kannalta merkityksellinen teksti) (EUVL L 158, s. 77).

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Onko arvopapereita koskeva omaisuudenhoito (salkunhoito), jonka yhteydessä verovelvollinen päättää korvausta vastaan oman harkintansa mukaan arvopapereiden ostosta ja myynnistä ja toteuttaa tämän päätöksen ostamalla ja myymällä arvopapereita, vapautettu verosta

— ainoastaan direktiivin 2006/112/EY (¹) 135 artiklan 1 kohdan g alakohdan mukaisten useille sijoittajille tarkoitettujen yhteisten erityisten sijoitusrahastojen hallintana vai myös

— direktiivin 2006/112/EY 135 artiklan 1 kohdan f alakohdan mukaisena yksityisten sijoittajien yksilöllisenä salkunhoitona (liiketoimena, joka liittyy arvopapereihin, tai tällaisen liiketoimen välityksenä)?

2) Mikä merkitys on palvelujen pääasiallisen ja liitännäisen suorituksen määrittämisessä sillä kriteerillä, että suoritusta on pidettävä pääasialliselle suoritukselle liitännäisenä etenkin silloin, kun se ei ole asiakaskunnan kannalta tavoite sinällään vaan keino nauttia toimijan tarjoamasta pääasiallisesta suorituksesta parhaissa olosuhteissa, verrattuna liitännäisen suorituksen erilliseen laskutukseen ja mahdollisuuteen teettää se myös kolmannella osapuolella?

3) Sovelletaanko direktiivin 2006/112/EY 56 artiklan 1 kohdan e alakohtaa ainoastaan direktiivin 2006/112/EY 135 artiklan 1 kohdan a–g alakohdassa mainittuihin palveluihin vai myös arvopapereita koskevaan omaisuudenhoitoon (salkunhoitoon), vaikka tällaisia liiketoimia ei mainita viimeksi mainitussa säännöksessä?

(¹) EUVL L 347, s. 1.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesfinanzhof (Saksa) on esittänyt 31.1.2011 — Finanzamt Frankfurt am Main V-Höchst v. Deutsche Bank

(Asia C-44/11)

(2011/C 145/06)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundesfinanzhof

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Finanzamt Frankfurt am Main V-Höchst

Vastapuoli: Deutsche Bank

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Oberlandesgericht Wien (Itävalta) on esittänyt 3.2.2011 — Content Services Ltd v. Bundesarbeitskammer

(Asia C-49/11)

(2011/C 145/07)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Oberlandesgericht Wien

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Content Services Ltd

Vastapuoli: Bundesarbeitskammer

Ennakkoratkaisukysymys

Noudatetaanko etämyyntidirektiivin ⁽¹⁾ 5 artiklan 1 kohdan vaatimusta, jonka mukaan kuluttajan on saatava vahvistus säännöksessä mainituista tiedoista kuluttajan saatavissa ja käytettävissä olevalla pysyvällä tavalla, paitsi jos tiedot on jo sopimusta tehtäessä toimitettu kuluttajalle kuluttajan saatavissa ja käytettävissä olevalla pysyvällä tavalla, jos nämä tiedot toimitetaan kuluttajalle yrityksen internetsivulle johtavan hyperlinkin kautta ja hyperlinkki sijaitsee tekstissä, joka kuluttajan on merkittävä luetuksi aktivoimalla valintaruutu voidakseen tehdä sopimuksen?

⁽¹⁾ Kuluttajansuojasta etäsopimuksissa 20.5.1997 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 97/7/EY — Neuvoston ja parlamentin lausuma 6 artiklan 1 kohdan osalta — Komission lausuma 3 artiklan 1 kohdan ensimmäisen luetelmakohdan osalta, EYVL L 144, s. 19.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Oberlandesgericht Düsseldorf (Saksa) on esittänyt 8.2.2011 — Raiffeisen-Waren-Zentrale Rhein-Main e.G. v. Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH

(Asia C-56/11)

(2011/C 145/08)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Oberlandesgericht Düsseldorf

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Raiffeisen-Waren-Zentrale Rhein-Main e.G.

Vastapuoli: Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Onko asetuksen 2100/94 ⁽¹⁾ 14 artiklan 3 kohdan 6 alakohdassa ja asetuksen 1768/95 ⁽²⁾ 9 artiklan 2 ja 3 kohdassa säädetty valmistajan velvollisuus toimittaa tietoja perusteltu vain, jos omistaja pyytää tietoja ennen sen markkinointivuoden (tai useampien markkinointivuosien kyseessä olleen viimeisen) loppua, jota pyyntö koskee?

2) Jos vastaus ensimmäiseen kysymykseen on kyllä:

Onko pyyntö tietojen toimittamiseksi tehty määräjän mukaisesti jo silloin, kun omistaja pyynnössään toteaa saaneensa tietoonsa sitä tukevia seikkoja, että valmistaja on

valmistanut istutusta varten kasvinjalostajaoikeuksien alaiseen lajikkeeseen kuuluvaa korjattua tuotetta, jonka pyynnössä nimeltä mainittu viljelijä on tuottanut omistajan lajikkeeseen lisäaineistoa tuottamalla, tai aikoo valmistaa sitä tässä tarkoituksessa, vai onko valmistajalle lisäksi osoitettava, mitä väitettä tukevat seikat ovat (esim. liittämällä ohkeen jäljennös viljelijän istutusilmoituksesta)?

3) Voiko valmistajan tietojen toimittamisvelvollisuutta perustelevia seikkoja syntyä siitä, että valmistaja toteuttaa omistajan toimeksiannosta tuotantosopimusta omistajan lajikkeeseen kuuluvan tuotteen lisäämisestä käyttösiementen tuottamiseksi, jollaisen omistaja on solminut lisäaineistoa tuottavan viljelijän kanssa, jos ja koska viljelijälle avautuu lisäaineiston tuotantosopimusta toteuttaessaan tosiasiasa mahdollisuus käyttää osa lisäaineistosta tuotteen valmistamiseen istutusta varten?

⁽¹⁾ Yhteisön kasvinjalostajaoikeuksista 27.7.1994 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 2100/94 (EYVL L 227, s. 1).

⁽²⁾ Yhteisön kasvinjalostajaoikeuksista annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2100/94 14 artiklan 3 kohdassa säädetyn maataloutta koskevan vapautuksen soveltamista koskevista säännöistä 24.7.1995 annettu komission asetus (EY) N:o 1768/95 (EYVL L 173, s. 14).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Hessischen Landessozialgericht, Darmstadt (Saksa) on esittänyt 10.2.2011 — Land Hessen, edustajanaan Regierungspräsidium Gießen v. Florence Feyerbacher

(Asia C-62/11)

(2011/C 145/09)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Hessisches Landessozialgericht, Darmstadt

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Land Hessen, edustajanaan Regierungspräsidium Gießen

Vastaja: Florence Feyerbacher

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Onko Euroopan keskuspankin (EKP) kotipaikasta Saksan liittotasavallan hallituksen ja EKP:n välillä 18.9.1998 tehty sopimus (jäljempänä kotipaikkasopimus) osa unionin oikeutta, jota on sovellettava ensisijaisesti kansalliseen oikeuteen nähden, vai onko kyseessä kansainvälinen sopimus?

- 2) Onko kotipaikkasopimuksen 15 artiklaa, luettuna yhdessä Euroopan keskuspankkijärjestelmän (EKPJ) ja EKP:n perussäännöstä tehdyn pöytäkirjan 36 artiklan kanssa, tulkittava suppeasti siten, että etuuden perustana olevan Saksan sosiaalilainsäädännön soveltaminen EKP:n toimihenkilöihin on suljettu pois vain silloin, jos EKP suorittaa toimihenkilöille ”palvelussuhteen ehtojen” nojalla vastaavan sosiaalietuuden?
- 3) Mikäli toiseen kysymykseen vastataan kieltävästi:
- a) Onko edellä mainittuja säännöksiä tulkittava siten, että kansallisen säännöksen soveltaminen on ristiriidassa niiden kanssa, jos sen mukaan perhe-etuuksien myöntämisessä noudatetaan yksinomaan alueperiaatetta?
- b) Voidaanko asiassa C-352/06, Bosmann, 20.5.2008 annetussa tuomiossa (Kok., s. I-3827, 31–33 kohta) tehtyihin päätelmiin tukeutua edellä mainittuja säännöksiä sovellettaessa? Onko katsottava, että kotipaikkasopimuksen 15 artiklassa, luettuna yhdessä EKPJ:n ja EKP:n perussäännön 36 artiklan kanssa, perusteella Saksan liittotasavallalla ei ole toimivaltaa myöntää perhe-etuuksia alueellaan asuville EKP:n toimihenkilöille?

voitteitaan, koska se on ylittänyt ilman PM10-hiukkaspitoisuuden raja-arvot useina vuosina useilla alueilla ja taajamissa koko Italian alueella

— Italian tasavalta on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Direktiivin 1999/30 5 artiklan 1 kohdassa säädetään, että jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että ilman PM10-hiukkaspitoisuudet eivät ylitä saman direktiivin liitteessä III olevassa I jaksossa vahvistettuja raja-arvoja liitteessä määrättyistä määräajoista alkaen. Tämän osalta merkityksellinen päivämäärä on 1.1.2005.

Komission arvioinnissa vuosia 2005–2007 koskevista kertomuksista ilmeni, että PM10-pitoisuuden raja-arvot on ylitetty useilla alueilla ja taajamissa. Lisäksi Italian toimittamista viimeaikaisemmista, vuotta 2009 koskevista tiedoista käy ilmi, että päivittäisten ja/tai vuotuisten raja-arvojen ylittäminen on jatkuvaa jopa 70:llä alueella.

Italia ei siten ole noudattanut direktiivin 1999/30 5 artiklan 1 kohdan mukaisia velvoitteitaan näiden alueiden ja vuosien osalta.

(¹) EYVL L 163, s. 41

(²) EYVL L 152, s. 1

Kanne 16.2.2011 — Euroopan komissio v. Italian tasavalta

(Asia C-68/11)

(2011/C 145/10)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: A. Alcover San Pedro ja S. Mortoni)

Vastaja: Italian tasavalta

Vaatimukset

— on todettava, että Italian tasavalta ei ole noudattanut ilmassa olevien rikkidioksidin, typpidioksidin ja typen oksidien, hiukkasten ja lyijyn pitoisuuksien raja-arvoista 22.4.1999 annetun neuvoston direktiivin 1999/30/EY (¹) 5 artiklan 1 kohdan, josta on tullut ilmanlaadusta ja sen parantamisesta 21.5.2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/50/EY (²) 13 artiklan 1 kohta, mukaisia vel-

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Rechtbank van eerste aanleg te Brugge (Belgia) on esittänyt 16.2.2011 — Connoisseur Belgium BVBA v. Belgian valtio

(Asia C-69/11)

(2011/C 145/11)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Rechtbank van eerste aanleg te Brugge

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Connoisseur Belgium BVBA

Vastaja: Belgian valtio

Ennakkoratkaisukysymys

Rikkooko arvonlisäverolain 26 § kuudennen arvonlisäverodirektiivin⁽¹⁾ 11 artiklan A kohdan 1 alakohdan a alakohtaa, joka nykyään sisältyy yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY⁽²⁾ 73 artiklaan, ja loukkaako se arvonlisäveron neutraalisuuden periaatetta, jos kyseistä säädöstä tulkitaan siten, että arvonlisäveroa on maksettava kuluista tai summista, jotka sopimuksen perusteella voidaan laskuttaa sopimuskumppanilta mutta joita ei laskuteta?

⁽¹⁾ Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste 17.5.1977 annettu kuudes neuvoston direktiivi 77/388/ETY (EYVL L 145, s. 1)

⁽²⁾ EYVL L 347, s. 1.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) (Lontoo, Yhdistynyt kuningaskunta) on esittänyt 22.2.2011 — Secretary of State for the Home Department v. Muhammad Sazzadur Rahman, Fazly Rabby Islam ja Mohibullah Rahman

(Asia C-83/11)

(2011/C 145/12)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber)

Pääasian asianosaiset

Vallittaja: Secretary of State for the Home Department

Vastapuolet: Muhammad Sazzadur Rahman, Fazly Rabby Islam ja Mohibullah Rahman

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Edellytetäänkö direktiivin 2004/38/EY⁽¹⁾ 3 artiklan 2 kohdassa, että jäsenvaltio toteuttaa lainsäädäntötoimenpiteitä, joilla helpotetaan sellaisten muiden perheenjäsenten maahanpääsyä jäsenvaltioon ja/tai siellä oleskelua, jotka eivät ole Euroopan unionin kansalaisia, jos he täyttävät 10 artiklan 2 kohdassa asetetut edellytykset?
- 2) Voiko edellä 1 kohdassa tarkoitettu muu perheenjäsen vetoa direktiivin 2004/38/EY 3 artiklan 2 kohdan suoraan sovellettavuuteen, jos hän ei täytä kansallisessa lainsäädännössä asetettuja edellytyksiä?

3) Kuuluvatko direktiivin 2004/38/EY 3 artiklan 2 kohdassa ja 10 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun muiden perheenjäsenten luokkaan ainoastaan ne muut perheenjäsenet, jotka ovat oleskelleet samassa maassa kuin unionin kansalainen ja hänen puolisonsa ennen kuin unionin kansalainen tuli vastaanottavaan valtioon?

4) Onko direktiivin 2004/38/EY 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua riippuvaisuuden, johon muu perheenjäsen vetoaa perustellakseen sitä, että hänen on päästävä vastaanottavaan valtioon, pitänyt olla olemassa välittömästi ennen kuin unionin kansalainen muutti vastaanottavaan valtioon?

5) Voiko jäsenvaltio asettaa erityisiä edellytyksiä tällaisen direktiivin 2004/38/EY 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua muun perheenjäsenen riippuvaisuuden luonteelle tai kestolle estääkseen sen, että tällainen riippuvaisuus olisi keksittyä tai epäoleellista oikeuttamaan sitä, että kolmannen maan kansalainen pääsee sen alueelle tai jatkaa oleskeluaan sen alueella?

6) Onko direktiivin 2004/38/EY 10 artiklassa tarkoitettua oleskelukortin myöntämisen tai voimassaolon jatkamisen edellytyksenä se, että sen riippuvaisuuden, johon muu perheenjäsen vetoaa päästäkseen johonkin jäsenvaltioon, on ollut jatkuttava vastaanottavassa valtiossa tietyn ajanjakson tai määräämättömän ajan, ja jos on, miten tällainen riippuvaisuus on osoitettava?

⁽¹⁾ Euroopan unionin kansalaisten ja heidän perheenjäsentensä oikeudesta liikkua ja oleskella vapaasti jäsenvaltioiden alueella, asetuksen (ETY) N:o 1612/68 muuttamisesta ja direktiivien 64/221/ETY, 68/360/ETY, 72/194/ETY, 73/148/ETY, 75/34/ETY, 75/35/ETY, 90/364/ETY, 90/365/ETY ja 93/96/ETY kumoamisesta 29.4.2004 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/38/EY (EUVL L 158, s. 77)

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Korkein hallinto-oikeus (Suomi) on esittänyt 24.2.2011 — Marja-Liisa Susisalo, Olli Tuomaala, Merja Ritala

(Asia C-84/11)

(2011/C 145/13)

Oikeudenkäyntikieli: suomi

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Korkein hallinto-oikeus

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Marja-Liisa Susisalo, Olli Tuomaala, Merja Ritala

Muut osapuolet: Helsingin yliopiston apteekki, Lääkealan turvallisuus- ja kehittämiskeskus FIMEA

huomioon että vastaavista erityistehtävistä ei ole säädetty Helsingin yliopiston apteekin sivuapteekkien osalta?

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Onko unionin oikeuden sijoittautumisvapautta koskevaa SEUT 49 artiklaa tulkittava niin, että se on esteenä Suomen lääkelain apteekkien toimilupajärjestelmää koskevien säännösten soveltamiselle siitä syystä, että Helsingin yliopiston apteekin sivuapteekkien perustamisedellytykset poikkeavat yksityisten apteekkien perustamisedellytyksistä seuraavasti:

a) Lääkealan turvallisuus- ja kehittämiskeskuksen lääkelain 52 §:n 1 momentin nojalla myöntämällä luvalla yksityisen sivuapteekin voidaan perustaa alueelle, jolla ei väestömäärän vähäisyyden vuoksi voida katsoa olevan riittäviä toimintaedellytyksiä itsenäiselle apteekille, mutta jolla lääkkeiden saatavuuden vuoksi tarvitaan apteekkiliikettä ja yksityinen apteekkari jokaista sivuapteekkia varten myönnettävän erillisen luvan perusteella voi pitää enintään kolmea sivuapteekkia. Helsingin yliopiston apteekin sivuapteekki taas voidaan perustaa Lääkealan turvallisuus- ja kehittämiskeskuksen kussakin tapauksessa lääkelain 52 §:n 3 momentin nojalla antamalla luvalla, jonka myöntämisessä sovellettavaa harkintaa ei ole lain säännöksillä tai muilla kansallisilla määräyksillä rajattu muutoin kuin siten, että Helsingin yliopistolla voi olla enintään kuusitoista sivuapteekkia.

b) Lääkealan turvallisuus- ja kehittämiskeskuksen on yksityisen sivuapteekin sijoittumispaikkaa määriteltessään otettava huomioon apteekin sijainti. Helsingin yliopiston apteekin sivuapteekkien sijoituspaikoista ei ole vastaavaa säännöstä ja nämä sivuapteekit ovat sijoittuneet eri puolille Suomea.

2) Jos unionin tuomioistuin katsoo, että SEUT 49 artikla on edellä esitettyihin kysymyksiin annettujen vastausten osalta esteenä Helsingin yliopiston apteekkia koskevalle sivuapteekkilupajärjestelmälle, korkein hallinto-oikeus pyytää unionin tuomioistuimelta ennakkoratkaisua seuraaviin lisäkysymyksiin:

a) onko Helsingin yliopiston apteekin sivuapteekkilupajärjestelmästä johtuva sijoittautumisvapauden rajoitus perusteltavissa lääkehuolto- ja farmasian opetusta koskevalla Helsingin yliopiston apteekin erityistehtävistä johtuvilla yleisellä etua koskevalla pakottavilla syillä, jotka ovat välttämättömiä ja suhteellisuusperiaatteen mukaisia, ottaen

b) johtuuko Helsingin yliopiston apteekille laissa asetetuista edellä selostetuista erityistehtävistä, että sitä voidaan pitää SEUT 106 artiklan 2 kappaleessa tarkoitettuna yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyviä palveluja tuottavana yrityksenä, ja jos näin on, oikeuttaako mainittu SEUT:n määräys poikkeamaan SEUT 49 artiklan sekä unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön asettamista hallinnollista ennakkolupaa koskevista vaatimuksista Helsingin yliopiston sivuapteekkien osalta, ottaen huomioon että vastaavista erityistehtävistä ei ole säädetty Helsingin yliopiston apteekin sivuapteekkien osalta?

Kanne 24.2.2011 — Euroopan komissio v. Irlanti

(Asia C-85/11)

(2011/C 145/14)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamies: R. Lyal)

Vastaaja: Irlanti

Vaatimukset

— On todettava, että Irlanti ei ole noudattanut yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY⁽¹⁾ 9 artiklan ja 11 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se on sallinut sen, että ei-verovelvolliset voivat olla arvonlisäveroryhmän (jota pidetään arvonlisäverotuksessa yhtenä verovelvollisena) jäseniä

— Irlanti on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Arvonlisäverodirektiivissä sallitaan helppouden ja mahdollisten väärinkäytösten ehkäisemisen vuoksi se, että jäsenvaltiot voivat käsitellä kahta tai useampaa verovelvollista yhtenä verovelvollisena. Kantaja väittää, että direktiivissä ei sallita sitä, että jäsenvaltiot voivat sisällyttää ei-verovelvollisia tällaiseen ryhmään ja

siten ulottaa verovelvollisten oikeudet ja velvollisuudet kosemaan ei-verovelvollisia. Irlannin lainsäädäntö, jossa sallitaan ei-verovelvollisten sisällyttäminen arvonlisäveroryhmään, on siten direktiivin vastainen.

(¹) EUVL L 347, s. 1.

Kanne 24.2.2011 — Euroopan komissio v. Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta

(Asia C-86/11)

(2011/C 145/15)

Oikeudenkäyntikieli: *englanti*

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamies: R. Lyal)

Vastaaja: Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta

Vaatimukset

- on todettava, että Yhdistynyt kuningaskunta ei ole noudattanut yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY (¹) 9 ja 11 artiklan mukaisia velvoitteita, koska se on sallinut ei-verovelvollisten henkilöiden sisällyttämisen arvonlisäveroryhmään (käsitteleminen yhtenä arvonlisäverovelvollisena)
- Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Arvonlisäverodirektiivissä sallitaan käytännön syistä ja mahdollisten väärinkäytösten estämiseksi se, että jäsenvaltiot käsittelevät kahta tai useampaa henkilöä yhtenä verovelvollisena. Kantaja väittää, että direktiivissä ei sallita sitä, että jäsenvaltiot sisällyttävät ei-verovelvolliset henkilöt tällaiseen ryhmään ja täten laajentavat verovelvollisten henkilöiden oikeudet ja velvollisuudet koskemaan ei-verovelvollisia henkilöitä. Yhdistyneen kuningaskunnan lainsäädäntö, jossa sallitaan ei-verovelvollisten henkilöiden sisällyttäminen arvonlisäveroryhmään, on näin ollen direktiivin vastainen.

(¹) EUVL L 347, s. 1.

Valitus, jonka Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli AG on tehnyt 1.3.2011 unionin yleisen tuomioistuimen (ensimmäinen jaosto) asiassa T-336/08, Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli AG v. sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit), 17.12.2010 antamasta tuomiosta

(Asia C-98/11 P)

(2011/C 145/16)

Oikeudenkäyntikieli: *saksa*

Asianosaiset

Valittaja: Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli AG (edustajat: Rechtsanwalt G. Hild ja Rechtsanwalt R. Lange)

Muu osapuoli: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit)

Vaatimukset

Valittaja vaatii, että unionin yleisen tuomioistuimen (ensimmäinen jaosto) asiassa T-336/08 17.12.2010 antama tuomio on kumottava ja SMHV on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Esillä oleva valitus koskee unionin yleisen tuomioistuimen antamaa tuomiota, jolla unionin yleinen tuomioistuin hylkää valittajan kanteen, jossa vaadittiin kumoamaan sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (SMHV) neljännen valituslautakunnan 11.6.2008 tekemä päätös hylätä valittajan hakemus punanauhaisen suklaapuvun muodosta koostuvan kolmiulotteisen merkin rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi.

Valittaja vetoaa valituksensa perusteeksi asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja 7 artiklan 3 kohdan virheelliseen soveltamiseen.

Ensimmäinen valitusperuste koskee erottamiskyvyn arvioimista, ja valittaja väittää tältä osin, että SMHV:n tekemä tutkinta sekä unionin yleisen tuomioistuimen tekemä oikeudellinen arviointi eivät täytä oikeudellisia vaatimuksia, koska kumpikin on nojautunut ratkaisuihinsa olettamuksiin. SMHV on olettanut, että toteamus, jonka mukaan suklaapäsiäispupu on tyypillinen muoto pääsiäiselle, pätee kaikissa unionin jäsenvaltioissa, ja tämä on sen mukaan kiistatonta. Kyseinen seikka ei kuitenkaan ole ollut missään vaiheessa kiistaton, vaan valittaja on nimenomaisesti riitauttanut mainitun toteamuksen laajan selvityksen perusteella. SMHV:n ja unionin yleisen tuomioistuimen olisi tämän vuoksi pitänyt selvittää asiaa täyttääkseen niille asetuksen N:o 40/94 74 artiklan 1 kohdassa asetetun tutkintavelvollisuuden. Unionin yleinen tuomioistuin on lisäksi tullut siihen lopputulokseen, että kultaisen foliopaperin käyttäminen pääsiäissuklaapuvuissa on markkinoilla yleistä, vaikka tuomioissa mainitaan nimeltä vain kolme muuta kultaiseen foliopaperiin käärittyä valmistetta. Näin pieni määrä tuotteita ei voi merkitä sitä, että tällaista käyttöä olisi pidettävä ”tavanomaisena markkinoilla”.

Se, että unionin yleisen tuomioistuimen olettaamus, jonka mukaan merkillä ei ole sen ominaispiirteisiin perustuvaa erottamiskykyä koko EU:n alueella, on perusteeton, on ilmeistä myös sen vuoksi, että kysymyksessä oleva merkki on rekisteröity 15:ssä Euroopan unionin jäsenvaltiossa tavaramerkiksi.

Toisen valitusperusteen mukaan unionin yleisen tuomioistuimen omaksuma oikeudellinen näkemys, jonka mukaan merkin on pitänyt tulla erottamiskykyiseksi käytön perusteella koko unionissa, on virheellinen kahdesta syystä.

Ensinnäkin unionin yleinen tuomioistuin katsoo virheellisesti, että merkin pitää tulla käytön perusteella erottamiskykyiseksi ainoastaan sillä alueella, jolla merkillä ei ole sen ominaispiirteisiin perustuvaa erottamiskykyä. Niissä 15:ssä jäsenvaltiossa, joissa kysymyksessä olevalla merkillä on sen ominaispiirteisiin perustuva erottamiskyky, ei sen mukaan tarvitse edellyttää sitä, että merkki on vakiintunut. Jos halutaan lähteä siitä, että erottamiskykyä arvioitaessa on sitä vastoin otettava huomioon yksittäiset kansalliset jäsenvaltiot, myös niissä vallitsevat tosiasialliset olosuhteet olisi todettava. Asetuksen N:o 40/94 74 artiklan mukaan erottamiskykyä on arvioitava viran puolesta, joten SMHV:n olisi pitänyt esittää tältä osin konkreettisia toteamuksia kunkin yksittäisen unionin jäsenvaltion osalta. SMHV ja unionin yleinen tuomioistuin ovat kuitenkin jättäneet tämän tekemättä.

Toisaalta unionin yleisen tuomioistuimen esittämät arviot eivät ole yhteensopivia yhteisön tavaramerkin yhtenäisyyttä koskevan periaatteen kanssa. Arvioitaessa sitä, voidaanko merkki rekisteröidä yhteisön tavaramerkiksi, ja tässä konkreettisesti tapauksessa sitä, onko merkki erottamiskykyinen, Euroopan unionia on tarkasteltava yhteisenä ja yhtenäisenä markkina-alueena. Jos merkki on vakiintunut Euroopan unionin koko väestön huomattavassa osassa, tämän olisi riitettävä myös siihen, että merkki saa suojaa Euroopan markkinoilla kokonaisuudessaan.

Valitus, jonka Helena Rubinstein ja L'Oréal ovat tehneet 2.3.2011 unionin yleisen tuomioistuimen (kolmas jaosto) asiassa T-345/08, Helena Rubinstein SNC ja L'Oréal SA v. sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) ja Allergan, Inc., 16.12.2010 antamasta tuomiosta

(Asia C-100/11 P)

(2011/C 145/17)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantajat: Helena Rubinstein SNC ja L'Oréal SA (edustaja: Rechtsanwalt A. von Mühlendahl)

Muut osapuolet: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) ja Allergan, Inc.

Vaatimukset

Kantajat vaativat, että unionin tuomioistuin

- kumoaa unionin yleisen tuomioistuimen 16.11.2010 yhdistetyissä asioissa T-345/08 ja T-357/08 antaman tuomion
- hylkää Allergan, Inc:n mitättömyysoaston 28.3.2007 asiassa 1118 C (Helena Rubinstein SNC, BOTOLIST) ja 4.4.2007 asiassa 1120 C (L'Oréal SA, BOTOCYL) tekemistä päätöksistä tekemät valitukset
- velvoittaa viraston korvaamaan unionin tuomioistuimessa käytävästä menettelystä aiheutuvat oikeudenkäyntikulut sekä unionin yleisessä tuomioistuimessa ja viraston valituslautakunnassa käydyistä menettelyistä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantajat vaativat, että riidanalainen tuomio on kumottava seuraavista syistä.

Unionin yleinen tuomioistuin rikkoi yhteisön tavaramerkistä annetun asetuksen (1) 52 artiklan 1 kohtaa, luettuna yhdessä sen 8 artiklan 5 kohdan kanssa, koska se totesi, että virasto saattoi perustellusti katsoa, että aikaisemmillä tavaramerkeillä, joihin Allergan, Inc. oli vedonnut, oli maine ja että riitautettujen rekisteröintien käyttäminen merkitsisi epäoikeudenmukaisen edun saamista aikaisempien tavaramerkkien maineesta ja erottamiskyvystä tai se olisi vahingollista niiden maineelle tai erottamiskyvylle.

Unionin yleinen tuomioistuin rikkoi yhteisön tavaramerkistä annetun asetuksen 115 artiklaa ja yhteisön tavaramerkistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 40/94 täytäntöönpanosta 13.12.1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2868/95 (2), sellaisen kuin se on muutettuna, 1 artiklan 38 säännön 2 kohtaa, koska se otti huomioon näytön, jota ei ollut esitetty oikeudenkäyntikielellä.

Unionin yleinen tuomioistuin rikkoi yhteisön tavaramerkistä annetun asetuksen 63 artiklaa, koska se tutki ja vahvisti riidanalaiset päätökset virheellisten oikeudellisten perusteiden valossa.

Unionin yleinen tuomioistuin rikkoi yhteisön tavaramerkistä annetun asetuksen 73 artiklaa, koska se katsoi, ettei riidanalaisia päätöksiä rasittanut perustelujen puutteellisuus.

(1) EUVL 1994, L 11, s. 1.

(2) EYVL L 303, s. 1

Valitus, jonka Euroopan komissio on tehnyt 2.3.2011 unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-19/07, Systran ja Systran Luxembourg v. komissio, 16.12.2010 antamasta tuomiosta

(Asia C-103/11 P)

(2011/C 145/18)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittaja: Euroopan komissio (asiamiehet: T. van Rijn, E. Montaguti ja J. Samnadda, avustajinaan asianajajat A. Berenboom ja M. Isgour)

Muu osapuoli: Systran SA ja Systran Luxembourg SA

Vaatimukset

- Valitus on katsottava perustelluksi ja se on otettava tutkittavaksi
- Asiassa T-19/07, Systran ja Systran Luxembourg vastaan komissio 16.12.2010 annettu tuomio, jossa komissioon kohdistettu vahingonkorvauskanne on osittain hyväksytty, on kumottava, ja kyseinen kanne on hylättävä lopullisesti sen vuoksi, että sitä ei voida ottaa tutkittavaksi tai että se on perusteeton
- Systran SA ja Systran Luxembourg SA on veloitettava vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan ja korvaamaan komission oikeudenkäyntikulut
- Toissijaisesti asiassa T-19/07, Systran ja Systran Luxembourg vastaan komissio 16.12.2010 annettu tuomio on kumottava ja asia on palautettava unionin yleiseen tuomioistuimeen.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komissio vetoaa valituksensa tueksi kahdeksaan perusteeseen. Se väittää, että tuomiossa on joukko sellaisia virheitä, jotka oikeuttavat sen kumoamisen. Sen esittämät väitteet liittyvät siihen, oliko unionin yleisellä tuomioistuimella toimivalta tutkia asia, oliko se noudattanut menettelysääntöjä ja oliko se noudattanut niitä kolmea edellytystä, joiden on vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan täytyttävä samanaikaisesti, jotta yhteisön voisi olla sopimussuhteen ulkopuolisessa vastuussa syntyä, eli virheen ja vahingon on oltava olemassa sekä virheen ja vahingon on oltava syy-yhteydessä toisiinsa.

Komissio väittää ensimmäisessä valitusperusteessaan, että unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen asian sopimussuhteen ulkopuolisen luonteen suhteen ja kun se näin ollen on katsonut olevansa toimivaltainen käsittelemään asian.

Toisessa valitusperusteessaan se väittää, että unionin yleinen tuomioistuin on loukannut komission puolustautumisoikeuksia eikä ole noudattanut todistelua koskevia sääntöjä.

Kolmannessa valitusperusteessaan se väittää, että tekijänoikeutta koskevia sääntöjä on sovellettu väärin siltä osin kuin kysymys on siitä, kuka on tämän oikeuden haltija.

Neljännessä valitusperusteessaan komissio väittää, että unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt selvän oikeudellisen virheen, kun se on arvioinut yhtäältä patentinloukkausta ja toisaalta Systranin tieto-taitoa.

Sen väittää viidennessä valitusperusteessaan, että unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt ilmeisen arviointivirheen katsoessaan, että komission väitetty virhe muodostaa oikeussääntöjen riittävän ilmeisen rikkomisen, ja että tällä menettelyllä on loukattu Euroopan unionin sopimussuhteen ulkopuolista vastuuta koskevia periaatteita.

Valittaja väittää kuudennessa valitusperusteessaan, että unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen tulkittaessaan direktiivin 91/250/ETY 5 artiklassa säädettyä poikkeusta ja ettei se ole noudattanut perusteluvelvollisuuttaan saman direktiivin 6 artiklan osalta.

Seitsemännessä valitusperusteessaan komissio moittii unionin yleistä tuomioistuinta yhtäältä siitä, että se on esittänyt selvästi paikkansa pitämättömiä toteamuksia tosiseikoista ja että se on vääristellyt todisteita ja tehnyt ilmeisiä arviointivirheitä, ja toisaalta siitä, että se ei ole noudattanut velvollisuuttaan perustella syy-yhteyden olemassaolo.

Kahdeksannessa valitusperusteessaan se väittää lopuksi, että myöntäessään Systranille 12 001 000 euron suuruisen vahingonkorvauksen unionin yleinen tuomioistuin on esittänyt selvästi paikkansa pitämättömiä toteamuksia, vääristellyt todisteita ja tehnyt ilmeisiä arviointivirheitä, ja että unionin yleinen tuomioistuin ei ole noudattanut velvollisuuttaan esittää vahingon määrän laskentaperusteet.

Kanne 2.3.2011 — Euroopan komissio v. Irlanti

(Asia C-108/11)

(2011/C 145/19)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: R. Lyal ja C. Soulay)

Vastaaja: Irlanti

Vaatimukset

— On todettava, että Irlanti ei ole noudattanut yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY⁽¹⁾ 96 artiklan, 98 artiklan (luettuna yhdessä liitteen III kanssa) ja 110 artiklan mukaisia veloitteita, koska se on soveltanut vinttikoirien ja hevosten, joita ei ole tavallisesti tarkoitettu käytettäväksi elintarvikkeiden valmistukseen, luovutuksiin, hevosten vuokraamiseen ja tiettyihin keinosiemennyspalveluihin 4,8 prosentin arvonlisäverokantaa

— Irlanti on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Arvonlisäverodirektiivin 96 artiklassa säädetään, että yleistä arvonlisäverokantaa, jonka kukin jäsenvaltio vahvistaa ja joka on vähintään 15 prosenttia, sovelletaan kaikkiin tavaroiden luovutuksiin ja palvelujen suorituksiin. Muuta verokantaa kuin yleistä arvonlisäverokantaa voidaan soveltaa vain siltä osin kuin tämä on sallittu direktiivin muissa säännöksissä.

Direktiivin 98 artiklassa säädetään, että jäsenvaltiot voivat soveltaa yhtä tai kahta alennettua verokantaa direktiivin liitteessä III lueteltuihin tavaroiden luovutuksiin ja palvelujen suorituksiin. Luovutuksia ja suorituksia, joista nyt on kyse, ei ole mainittu liitteessä III.

Arvonlisäverodirektiivi sisältää myös siirtymäsäännöksiä, jotka mahdollistavat sen, että jäsenvaltiot voivat jatkaa sellaisten verokantojen soveltamista, joissa poiketaan direktiivin sisältyvistä verokantojen rakennetta ja tasoa koskevista yleisistä säännöksistä, jos merkitykselliset kansalliset säännökset olivat voimassa 1.1.1991.

Arvonlisäverodirektiivin 113 artiklassa säädetään, että tilanteessa, jossa jäsenvaltio sovelsi 1.1.1991 99 artiklassa vahvistettua vähimmäisverokantaa alhaisempaa alennettua verokantaa, se voi soveltaa näihin tavaroihin ja palveluihin yhtä 98 artiklassa tarkoitetuista alennetuista verokannoista. Koska Irlannin nyt kyseessä oleviin tavaroihin ja palveluihin soveltama verokanta on kuitenkin alhaisempi kuin arvonlisäverodirektiivin 99 artiklassa vahvistettu vähimmäisverokanta, 113 artiklaan ei voida tukeutua.

Direktiivin 110 artiklaa sovelletaan myös 99 artiklassa vahvistettua vähimmäisverokantaa alhaisempiin verokantoihin. Siinä säädetään tietyt kansallisia toimenpiteitä, jotka toteutetaan tarkasti määritellyistä yhteiskunnallisista syistä (sellaisten tavaroiden ja palveluiden, jotka kattavat sosiaaliset perustarpeet, kulu- tukseen kohdistuvan verorasitteen vähentämiseksi) ja loppukuluttajien eduksi, koskevasta siirtymäjärjestelystä. Komissio väittää, että hevosten ja vinttikoirien luovutuksia (muihin tarkoitukseen kuin käytettäväksi elintarvikkeiden valmistukseen), hevosten

vuokraamista ja keinosiemennyspalveluja ei voida pitää välttämättömänä sosiaalisten perustarpeiden kattamiseksi. Komissio väittää myös, että koska suuri osa hevosta ja vinttikoirista on tarkoitettu kilpailuun tai jalostukseen, ei voida katsoa, että loppukuluttajat hyötyvät tästä toimenpiteestä.

⁽¹⁾ EUVL L 347, s. 1.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) (Yhdistynyt kuningaskunta) on esittänyt 4.3.2011 — Purple Parking Ltd ja Airparks Services Ltd v. The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

(Asia C-117/11)

(2011/C 145/20)

Oikeudenkäyntikieli: *englanti*

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber)

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Purple Parking Ltd ja Airparks Services Ltd

Vastaaja: The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Mitä erityisiä tekijöitä ennakkoratkaisukysymyksen esittävän tuomioistuimen on otettava huomioon, kun se päättää, suorittaako verovelvollinen käsiteltävässä asiassa kyseessä olevan kaltaisessa tilanteessa yhden veronalaisen pysäköintipalvelusuorituksen vai kaksi eri suoritusta, joista toinen on pysäköinti ja toinen matkustajien kuljettaminen? Erityisesti kysytään seuraavaa:

a) Sovelletaanko tässä asiassa asiassa C-349/96, Card Protection Plan, ja asiassa C-41/04, Levob, annetuissa tuomioissa esitettyjä perusteluita? Erityisesti kysytään voidaanko kyseiset kuljetuspalvelut katsoa pysäköintipalveluille liitännäisiksi tai niin läheisesti niihin liittyviksi, että ne muodostavat objektiivisesti tarkasteltuna yhden jakamattoman taloudellisen suorituksen, jonka paloittelu osiin olisi keinotekoisia?

- b) Kun tarkastellaan 1 a) kysymystä, mikä merkitys ennakoratkaisun esittävän tuomioistuimen pitäisi antaa kuljetuspalvelujen suorittamisen kustannuksille pysäköintipalvelujen kustannuksiin nähden yhdistetyissä asioissa C-308/96 ja C-94/97, Madgett and Baldwin, annetun tuomion 24–26 kohdan mukaisesti, kun se arvioi sitä, ovatko kuljetuspalvelut pysäköintipalveluille liitännäisiä vai eivät?
- c) Pitäisikö ennakoratkaisupyynnön esittävän tuomioistuimen kysymykseen 1 a) vastatessaan ottaa huomioon asiassa C-572/07, Tellmer, annetun tuomion ja erityisesti sen 21–24 kohdan nojalla se seikka, että suoritusten kuljetusosa voitaisiin tarjota (mutta näin ei itse asiassa tehdä) usealla tavalla (verovelvollinen voisi esimerkiksi tarjota näitä kuljetuspalveluja käyttämällä kolmatta tarjoajaa, joka laskuttaa verovelvollista, tai käyttämällä kolmatta tarjoajaa, joka tekee sopimuksen suoraan asiakkaan kanssa ja laskuttaa erikseen kuljetuspalveluista), ja missä määrin (jos ollenkaan) on relevanttia, annetaanko sopimuksessa asiakkaalle oikeus valita niiden eri tapojen välillä, joilla kuljetusosa voitaisiin suorittaa?
- 2) Kun ennakoratkaisun esittävä tuomioistuin kysymykseen 1 a) vastatessaan harkitsee, onko kyse yhdestä jakamattomasta taloudellisesta suorituksesta, mikä merkitys sen pitäisi antaa verotuksen neutraalisuuden periaatteelle? Erityisesti kysytään seuraavaa:
- a) Riippuuko vastaus siitä, tarjoaako verovelvollinen henkilö pysäköintipalveluja tai kuljetuspalveluja myös erikseen muille asiakasryhmille?
- b) Riippuuko vastaus siitä, kuinka muita lentokenttäkuljetuspalveluja, joita tarjoavat muut kuin pysäköintipalvelujen tarjoajat, kohdellaan kansallisessa lainsäädännössä?
- c) Riippuuko vastaus siitä, kohdellaanko muita tilanteita, joissa verovelvolliset tarjoavat pysäköinti- ja kuljetuspalveluja (jotka eivät sisällä lentokenttäkuljetuksia) kansallisessa laissa kahtena erillisenä suorituksena, joista yksi on verollinen ja joista toisen verokanta on nolla?
- d) Riippuuko vastaus siitä, voiko verovelvollinen osoittaa, että sen tarjoamat palvelut kilpailevat muiden samanlaisten, sekä pysäköinti- että kuljetusosan sisältävien palvelujen kanssa siitä riippumatta, tarjoaako näitä eri osia sama suorittaja tai kaksi eri suorittajaa? Erityisesti kysytään riippuuko vastaus siitä, voiko verovelvollinen osoittaa, että kuluttajat, jotka tahtovat käyttää autojaan suorittamiseen osan matkasta lentokentälle, voivat saada pysäköinnin ja kuljetuksen lentokentälle yksittäisiltä ja erillisiltä palvelujen suorittajilta, esimerkiksi pysäköimällä juna-aseman lähelle ja kulkemalla junalla tästä paikasta lentokentälle tai pysäköimällä lentokentän lähelle ja kulkemalla muulla julkisella kulkuvälineellä lentokentälle?

e) Kuinka ennakoratkaisun esittävän tuomioistuimen on käsiteltävässä asiassa otettava huomioon asiassa C-94/09, komissio vastaan Ranska, annetussa tuomiossa verotuksen neutraalisuuden periaatteesta ja kuljetuspalveluista tehdyt johtopäätökset?

- 3) Onko yhteisön oikeus ja erityisesti verotuksen neutraalisuuden periaate este kansalliselle säännökselle, jossa evätään nollaverokanta kuljetuspalveluilta lentokentän ja pysäköinti-alueen välillä, kun kuljetusosan ja pysäköintiosan suorittaa sama henkilö tai toisiinsa yhteydessä olevat henkilöt?

Ennakoratkaisupyynnö, jonka Administrativen Sad Varna (Bulgaria) on esittänyt 7.3.2011 — EON ASSET MANAGEMENT OOD v. Direktor na Direktsia "Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto"

(Asia C-118/11)

(2011/C 145/21)

Oikeudenkäyntikieli: bulgaria

Ennakoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Administrativen Sad Varna

Pääasian asianosaiset

Valittaja: EON ASSET MANAGEMENT OOD

Vastapuoli: Direktor na Direktsia "Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto", gr. Varna, pri Sentralno Upravlenie na Natsionalna Agentsia po Prihodite

Ennakoratkaisukysymykset

- 1) Miten on tulkittava direktiivin 2006/112 (¹) 168 artiklassa säädettyä edellytystä "käytetään" ja — arvioitaessa sitä, syntykö vähennysoikeus alun perin — mihin ajankohtaan mennessä tämän edellytyksen on täyttyvä: jo verokaudella, jona tavarat hankittiin tai palvelut vastaanotettiin, vai riittääkö, että se täyttyy tulevalla verokaudella?
- 2) Onko direktiivin 2006/112 168 ja 176 artiklan perusteella kansallisen oikeussäännön — arvonlisäverolain 70 §:n 1 momentin 2 kohta — kaltainen säännös sallittu, kun siinä sallitaan etukäteen sellaisten tavaroiden ja palvelujen jättäminen vähennysoikeuden ulkopuolelle, jotka on tarkoitettu "vastikkeettomiin liiketoimiin tai muuhun toimintaan kuin verovelvollisen liiketoimintaan"?

- 3) Mikäli toiseen kysymykseen vastataan myöntävästi: Onko direktiivin 2006/112 176 artiklaa tulkittava siten, että jäsenvaltio, joka on halunnut käyttää sille myönnettyä mahdollisuutta jättää tietyt tavarat ja palvelut vähennysoikeuden ulkopuolelle ja joka on määritellyt menojen ryhmät täsmenämällä, että "tavarat tai palvelut on tarkoitettu vastikkeettomiin liiketoimiin tai muuhun toimintaan kuin verovelvollisen liiketoimintaan, lukuun ottamatta arvonlisäverolain 70 §:n 3 momentissa tarkoitettuja tapauksia", on täyttänyt edellytyksen, jonka mukaan on esitettävä ryhmä riittävällä tavalla määriteltyjä tavaroita ja palveluja eli määriteltävä ne niiden luonteen mukaan?
- 4) Kolmanteen kysymykseen annettavan vastauksen perusteella: Miten on arvioitava verovelvollisen hankkimien tavaroiden tai palvelujen tarkoitusta (käyttötarkoitus tai tuleva käyttö-tarkoitus) direktiivin 2006/112 168 ja 173 artiklan kannalta: edellytyksenä sille, että vähennysoikeus alun perin syntyy vai perusteena verovähennyksen oikaisemiselle?
- 5) Mikäli tarkoitusta (käyttötarkoitusta) on pidettävä verovähennyksen oikaisemisen perusteena, miten on tulkittava direktiivin 2006/112 173 artiklan säännöstä: säädetäänkö siinä oikaisun tekemisestä myös niissä tapauksissa, joissa tavarat ja palvelut käytetään ensin verottomaan toimintaan tai niitä ei hankinnan jälkeen ylipäänsä käytetä, mutta ne ovat kuitenkin yrityksen käytettävissä ja ne otetaan jonkin [vero]kauden aikana hankinnan jälkeen verovelvollisen verollisen toiminnan piiriin?
- 6) Mikäli direktiivin 2006/112 173 artiklaa pitäisi tulkita siten, että siinä säädetty oikaisu koskee myös tapauksia, joissa tavaroita tai palveluja käytetään niiden hankinnan jälkeen aluksi verottomaan toimintaan tai niitä ei käytetä lainkaan, mutta ne otetaan myöhemmin verovelvollisen verolliseen toimintaan, onko silloin — kun otetaan huomioon arvonlisäverolain 70 §:n 1 momentin 2 kohdan mukainen rajoitus ja se, että arvonlisäverolain 79 §:n 1 momentin 2 kohdan mukaan oikaisuja voidaan tehdä vain niissä tapauksissa, joissa tavarat, joiden alkuperäinen käyttötarkoitus täyttää vähennyksen edellytykset, otetaan myöhemmin käyttöön, joka ei täytä näitä edellytyksiä — katsottava, että jäsenvaltio on täyttänyt velvollisuutensa säätää vähennysoikeudesta kaikkien verovelvollisten osalta mahdollisimman luotettavasti ja oikein?
- 7) Edellisiin kysymyksiin saatavien vastausten perusteella: Onko katsottava, että Bulgarian arvonlisäverolain mukaisesti rekisteröity verovelvollinen on oikeutettu vähentämään ostoihin sisältyvän veron tavaroista ja palveluista, jotka toinen verovelvollinen on hänelle luovuttanut tai suorittanut, sen [vero]kauden aikana, jona ne luovutettiin tai suoritettiin hänelle ja verovaade on syntynyt, arvonlisäverolaissa säädetyn vähennysoikeutta koskevan rajoituksen tai verovähennyk-

seen tehtävän oikaisun mukaan pääasian oikeudenkäynnin kaltaisissa olosuhteissa, kun otetaan direktiivin 2006/112 168 artikla huomioon?

(¹) EUVL L 347, s. 1.

Kanne 4.3.2011 — Euroopan komissio v. Ranskan tasavalta

(Asia C-119/11)

(2011/C 145/22)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: F. Dintilhac ja C. Soulay)

Vastaaja: Ranskan tasavalta

Vaatimukset

- On todettava, että Ranskan tasavalta on jättänyt noudattamatta arvonlisäverodirektiivin (¹) 99 ja 110 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se on 1.1.2007 lähtien soveltanut 2,1 prosentin arvonlisäverokantaa konserttien, jotka järjestetään tiloissa, joissa asiakkailta on konsertin aikana mahdollisuus nauttia ruokia ja juomia, ensimmäisistä esityseroista saataviin pääsylipputuloihin, ja
- Ranskan tasavalta on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komissio moittii käsiteltävänä olevalla kanteella vastaajaa siitä, että tämä on 1.1.2007 lähtien soveltanut aikaisemman 5,5 prosentin arvonlisäverokannan sijasta 2,1 prosentin verokantaa konserttien, jotka järjestetään tiloissa, joissa asiakkailta on konsertin aikana mahdollisuus nauttia ruokia ja juomia, ensimmäisistä esityseroista saataviin pääsylipputuloihin.

Kantaja esittää, että arvonlisäverodirektiivin 110 artiklan mukaan jäsenvaltiot, jotka 1.1.1991 sovelsivat 5 prosentin vähimmäisverokantaa alhaisempia alennettuja verokantoja, voivat jatkaa niiden soveltamista. Kyseisessä artiklassa ei kuitenkaan anneta jäsenvaltioille oikeutta ottaa käyttöön uusia poikkeuksia tai

laajentaa 1.1.1991 voimassa olleiden poikkeusten soveltamisalaa sen jälkeen, kun ne ovat kyseisen ajankohdan jälkeen supistaneet niitä. Käsiteltävän asian tilanne on kuitenkin täsmälleen tällainen, sillä vastaaja on 1.1.1997 lähtien supistanut 1.1.1991 voimassa olleen, alennettua arvonlisäverokantaa koskevan poikkeuksen soveltamisalaa ja sulkenut nimenomaisesti sen ulkopuolelle lippujen, jotka ”antavat oikeuden päästä konsertteihin, jotka järjestetään tiloissa, joissa asiakkailta on konsertin aikana mahdollisuus nauttia ruokia ja juomia”, myynnistä ensimmäisten esityskertojen osalta saatavat pääsylipputulot. Niinpä Ranskan tasavalta on jättänyt noudattamatta direktiivin tavoitteita, koska se on laajentanut direktiivistä myönnetyn poikkeuksen soveltamisalaa.

(¹) Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annettu neuvoston direktiivi 2006/112/EY (EUVL 347, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunale di Santa Maria Capua Vetere (Italia) on esittänyt 7.3.2011 — rikosoikeudenkäynti Yeboah Kwadwoa vastaan

(Asia C-120/11)

(2011/C 145/23)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunale di Santa Maria Capua Vetere

Pääasian asianosainen

Yeboah Kwadwo

Ennakkoratkaisukysymys

Ovatko direktiivin 2008/115/EY (¹) 2, 15, ja 16 artikla lojaalin yhteistyön ja direktiivien tehokkaan vaikutuksen periaatteiden, suhteellisuusperiaatteen ja laittomasti maassa oleskelevan ulkomaalaisen palauttamiseksi tarpeellisten pakkokeinojen tehokkuuden periaatteen valossa esteenä sille, että laittomasti maassa oleskelevaa ulkomaalaista vastaan nostetaan syyte ja että hänet tuomitaan rangaistukseen — joka voi olla jopa 4 vuotta vankeutta, jos ensimmäistä maastapoistumismääräystä ei noudateta ja 5 vuotta vankeutta, jos myöhempiä poliisiviranomaisen määräyksiä ei noudateta — pelkästään sen vuoksi, ettei hallinnollisia käännyttämis- ja maastapoistumismääräyksiä ole noudatettu?

(¹) EUVL L 348, s. 98.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Korkein hallinto-oikeus (Suomi) on esittänyt 9.3.2011 — A Oy

(Asia C-123/11)

(2011/C 145/24)

Oikeudenkäyntikieli: suomi

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Korkein hallinto-oikeus

Pääasian asianosaiset

Kantaja: A Oy

Muut osapuolet: Veronsaajien oikeudenvallontayksikkö, Valtiovarainministeriö

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Edellyttävätkö SEUT 49 ja 54 artiklat, että vastaanottava yhtiö saa verotuksessaan vähentää siihen sulautuneen toisessa jäsenvaltiossa asuneen yhtiön siellä harjoitetun toiminnan tappiot sulautumista edeltäneiltä vuosilta, kun vastaanottavalle yhtiölle ei muodostu sulautuneen yhtiön asuinvaltion kiinteää toimipaikkaa ja kun vastaanottava yhtiö saa kansallisten säännösten mukaan vähentää sulautuneen yhtiön tappioita, jos sulautunut yhtiö on ollut kotimainen tai tappiot ovat syntyneet tässä valtiossa sijainneessa kiinteässä toimipaikassa?
- 2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, onko SEUT 49 ja 54 artikloilla vaikutusta siihen, tuleeko vähennettävän tappion määrä laskea vastaanottavan yhtiön asuinvaltion verolainsäädännön mukaan vai pidetäänkö vähennettävänä tappioina sulautuvan yhtiön asuinvaltion lain mukaan siellä vahvistettuja tappioita?

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Administrativen Sad Varna (Bulgaria) on esittänyt 14.3.2011 — OOD Provadiinvest v. Direktor na Direktsia "Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto"

(Asia C-129/11)

(2011/C 145/25)

Oikeudenkäyntikieli: bulgaria

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Administrativen Sad Varna

Pääasian asianosaiset

Valittaja: OOD Provadiinvest

Vastapuoli: Direktor na Direktsia "Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto"

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY ⁽¹⁾ 80 artiklan 1 kohdan a ja b alakohtaa tulkittava siten, että kun kyseessä ovat toisiinsa sidoksissa olevien henkilöiden väliset tavaroiden luovutukset ja vastike on käypää markkina-arvoa pienempi, veron perusteena on kaupan käypä markkina-arvo vain silloin, kun luovuttajalla tai hankkijalla ei ole oikeutta vähentää kokonaan sitä veroa, joka kohdistuu luovutuksen kohteena olevien tavaroiden ostoon tai valmistamiseen?
- 2) Onko direktiivin 2006/112 80 artiklan 1 kohdan a ja b alakohtaa tulkittava siten, että jos luovuttaja on käyttänyt oikeuttaan vähentää kokonaan sellaisiin tavaroihin ja palveluihin sisältyvä vero, jotka myöhemmin luovutetaan toisiinsa sidoksissa olevien henkilöiden välillä käypää markkina-arvoa alhaisempaan hintaan, eikä tätä vähennysoikeutta ole oikaistu direktiivin 173–177 artiklan mukaisesti eikä luovutukseen voida soveltaa direktiivin 132, 135, 136, 371, 375, 376 ja 377 artiklassa sekä 378 artiklan 2 kohdassa, 379 artiklan 2 kohdassa ja 380–390 artiklassa tarkoitettua verovapautusta, jäsenvaltio ei saa toteuttaa toimenpiteitä, joiden mukaan veron perusteeksi vahvistetaan yksinomaan käypä markkina-arvo?
- 3) Onko direktiivin 2006/112 80 artiklan 1 kohdan a ja b alakohtaa tulkittava siten, että jos hankkija on käyttänyt oikeuttaan vähentää kokonaan sellaisiin tavaroihin ja palveluihin sisältyvä vero, jotka myöhemmin luovutetaan toisiinsa sidoksissa olevien henkilöiden välillä käypää markkina-arvoa alhaisempaan hintaan, eikä tätä vähennysoikeutta ole oikaistu direktiivin 173–177 artiklan mukaisesti, jäsenvaltio ei saa toteuttaa toimenpiteitä, joiden mukaan veron perusteeksi vahvistetaan yksinomaan käypä markkina-arvo?
- 4) Luetellaanko direktiivin 2006/112 80 artiklan 1 kohdassa tyhjentävästi tapaukset, jotka muodostavat edellytykset, joiden täytyessä jäsenvaltio saa toteuttaa toimenpiteitä, joiden mukaan veron perusteena on tavaroiden luovutuksissa kaupan käypä markkina-arvo?
- 5) Onko kansallisen arvonlisäverolain (Zakon za danak varhu dobavenata stoynost) 27 §:n 3 momentin 1 kohdan kaltainen kansallinen oikeussääntö sallittu muissa kuin direktiivin 2006/112 80 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdassa luetelluissa olosuhteissa?
- 6) Onko direktiivin 2006/112 80 artiklan 1 kohdan b alakohdan säännöksellä nyt käsiteltävän kaltaisessa asiassa välitön vaikutus ja saako kansallinen tuomioistuin soveltaa sitä välittömästi?

⁽¹⁾ EUVL L 347, s. 1.

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN

**Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 24.3.2011 —
Viega v. komissio**

(Asia T-375/06) ⁽¹⁾

(Kilpailu — Kartellit tai muut yhteistoimintajärjestelyt — Kuparisten putken liitinten ja kupariseoksista valmistettujen putken liitinten ala — Päätös, jolla EY 81 artiklan rikkominen todetaan — Rikkomiseen osallistuminen — Perusteluvollisuus — Sakot — Relevantti liikevaihto — Lieventävät asianhaarat)

(2011/C 145/26)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Viega GmbH & Co. KG (Attendorn, Saksa) (edustajat: aluksi asianajajat J. Burrichter, T. Mäger ja F. Bulst, sittemmin asianajajat J. Burrichter, T. Mäger ja M. Röhrig)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: A. Nijenhuis ja V. Bottka, avustajanaan asianajaja A. Böhlke)

Oikeudenkäynnin kohde

[EY] 81 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan mukaisesta menettelystä 20.9.2006 tehdyn komission päätöksen K(2006) 4180 (Asia COMP/F/38.121 — Putken liittimet) osittaista kumoamista koskeva vaatimus ja toissijaisesti kantajalle kyseisessä päätöksessä määrättyjen sakkojen alentamista koskeva vaatimus

Tuomiolauselma

1) Kanne hylätään.

2) Viega GmbH & Co. KG veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 42, 24.2.2007.

**Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 24.3.2011 —
Legris Industries v. komissio**

(Asia T-376/06) ⁽¹⁾

(Kilpailu — Kartellit tai muut yhteistoimintajärjestelyt — Kupariliittimien ja kupariseosliittimien ala — Päätös, jossa todetaan EY 81 artiklan rikkominen — Kilpailusääntöjen rikkomista merkitsevistä toiminnasta vastuuseen joutuminen)

(2011/C 145/27)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Legris Industries SA (Rennes, Ranska) (edustajat: aluksi asianajajat A. Wachsmann ja C. Pommiès, sittemmin asianajajat A. Wachsmann ja A. Carré)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: V. Bottka ja A. Nijenhuis, avustajanaan asianajaja N. Coutrelis)

Oikeudenkäynnin kohde

Vaatus EY [81] artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan soveltamisesta 20.9.2006 tehdyn komission päätöksen (asia COMP/F-1/38.121 — Liittimet) osittaiseksi kumoamiseksi

Tuomiolauselma

1) Kanne hylätään.

2) Legris Industries SA veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 42, 24.2.2007.

**Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 24.3.2011 —
Comap v. komissio**

(Asia T-377/06) ⁽¹⁾

(Kilpailu — Kartellit tai muut yhteistoimintajärjestelyt — Kuparisten putken liittimien ja kupariseoksesta valmistettujen putken liittimien ala — Päätös, jolla EY 81 artiklan rikkominen todetaan — Rikkomiseen osallistumisen kesto — Sakot — Sakon perusmäärän laskentapohjan vahvistaminen — Oikeasuhteisuus)

(2011/C 145/28)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Comap SA (Pariisi, Ranska) (edustajat: aluksi asianajajat A. Wachsmann ja C. Pommiès, sittemmin asianajajat A. Wachsmann ja D. Nourissier ja lopuksi asianajajat A. Wachsmann ja S. de Guigné)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: A. Nijenhuis ja V. Bottka, avustajanaan asianajaja N. Coutrelis)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne, jossa vaaditaan [EY] 81 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan mukaisesta menettelystä 20.9.2006 tehdyn komission päätöksen K(2006) 4180 (asia COMP/F-1/38.121 — Putken liittimet) osittaista kumoamista ja kantajalle kyseisessä päätöksessä määrätyn sakon määrän alentamista

Tuomiolauselma

1) *Kanne hylätään.*

2) *Comap SA veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

(¹) EUVL C 42, 24.2.2007.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 24.3.2011 — IMI ym. v. komissio

(Asia T-378/06) (¹)

(Kilpailu — Kartellit tai muut yhteistoimintajärjestelyt — Kuparisten putken liittimien ja kupariseoksesta valmistettujen putken liittimien ala — Päätös, jolla EY 81 artiklan rikkominen todetaan — Sakot — Merkityksellinen liikevaihto — Yhteistyötiedonanto — Sakkojen määrän laskennasta annetut suuntaviivat — Yhdenvertainen kohtelu)

(2011/C 145/29)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantajat: IMI plc (Birmingham, Yhdistynyt kuningaskunta); IMI Kynoch Ltd (Birmingham); Yorkshire Fittings Ltd (Leeds, Yhdistynyt kuningaskunta); VSH Italia Srl (Bregnano, Italia); Comap SA, aiemmin Aquatis France SAS (La Chapelle-St-Mesmin, Ranska) ja Simplex Armaturen + Fittings GmbH & Co. KG (Argenbühl — Eisenharz, Saksa) (edustajat: asianajajat M. Struys ja D. Arts)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: A. Nijenhuis ja V. Bottka, avustajanaan solicitor S. Kinsella ja asianajaja K. Nordlander)

Oikeudenkäynnin kohde

Vaatus kumota osittain [EY] 81 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan mukaisesta menettelystä 20.9.2006 tehty komission päätös K(2006) 4180 (asia COMP/F-1/38.121 — Putken liittimet) sekä toissijaisesti vaatimus alentaa sen sakon määrää, joka kantajille kyseisessä päätöksessä määrättiin.

Tuomiolauselma

1) *Kanne hylätään.*

2) *IMI plc, IMI Kynoch Ltd, Yorkshire Fittings Ltd, VSH Italia Srl, Comap SA ja Simplex Armaturen + Fittings GmbH & Co. KG veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

(¹) EUVL C 20, 27.1.2007.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 24.3.2011 — Kaimer ym. v. komissio

(Asia T-379/06) (¹)

(Kilpailu — Kartellit tai muut yhteistoimintajärjestelyt — Kuparisten putken liittinten ja kupariseoksista valmistettujen putken liittinten ala — Päätös, jolla EY 81 artiklan rikkominen todetaan — Puolustautumisoikeudet — Rikkomiseen osallistuminen — Rikkomisen kesto — Sakot — Lieventävät asianhaarat — Suhteellisuus — Yhdenvertainen kohtelu)

(2011/C 145/30)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantajat: Kaimer GmbH & Co. Holding KG (Essen, Saksa), Sanha Kaimer GmbH & Co. KG (Essen) ja Sanha Italia Srl (Milano, Italia) (edustaja: asianajaja J. Brück)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: A. Nijenhuis ja V. Bottka, avustajanaan asianajaja A. Böhlke)

Oikeudenkäynnin kohde

[EY] 81 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan mukaisesta menettelystä 20.9.2006 tehdyn komission päätöksen K(2006) 4180 (asia COMP/F-1/38.121 — Putken liittimet) 1 artikla kumotaan siltä osin kuin se koskee ajanjaksoa 30.7.1996–31.7.1997 Kaimer GmbH & Co. Holding KG:n ja Sanha Kaimer GmbH & Co. KG:n rikkomiseen osallistumisen osalta sekä ajanjaksoa 1.1.1998–14.7.1999 Sanha Italia Srl:n rikkomiseen osallistumisen osalta.

Tuomiolauselma

1) [EY] 81 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan mukaisesta menettelystä 20.9.2006 tehdyn komission päätöksen K(2006) 4180 (asia COMP/F-1/38.121 — Putken liittimet) 1 artikla kumotaan siltä osin kuin se koskee ajanjaksoa 30.7.1996–31.7.1997 Kaimer GmbH & Co. Holding KG:n ja Sanha Kaimer GmbH & Co. KG:n rikkomiseen osallistumisen osalta sekä ajanjaksoa 1.1.1998–14.7.1999 Sanha Italia Srl:n rikkomiseen osallistumisen osalta.

- 2) Kaimerille määrätyn sakon määrä vahvistetaan 7,15 miljoonaksi euroksi, josta yhteisvastuullisesti Sanha Kaimerin kanssa 7,15 miljoonaa euroa ja Sanha Italian kanssa 6,325 miljoonaa euroa.
- 3) Kanne hylätään muilta osin.
- 4) Kaimer, Sanha Kaimer ja Sanha Italia vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan ne veloitetaan korvaamaan 50 prosenttia Euroopan komission oikeudenkäyntikuluista.
- 5) Komissio vastaa 50 prosentista omia oikeudenkäyntikulujaan.

(¹) EUVL C 42, 24.2.2007.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 24.3.2011 — FRA.BO v. komissio

(Asia T-381/06) (¹)

(Kilpailu — Kartellit tai muut yhteistoimintajärjestelyt — Kuparisten putken liittimien ja kupariseoksesta valmistettujen putken liittimien ala — Päätös, jolla EY 81 artiklan rikkominen todetaan — Sakot — Yhteistyötiedonanto — Sakkojen määrän laskennasta annetut suuntaviivat — Lieventävät olosuhteet — Sakkoimmunitettiin — Perusteltu luottamus — Yhdenvertainen kohtelu)

(2011/C 145/31)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: FRA.BO SpA (Bordolano, Italia) (edustajat: aluksi solicitor R. Celli ja asianajaja F. Distefano sittemmin F. Distefano)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: A. Nijenhuis ja V. Bottka, avustajinaan solicitor S. Kinsella ja asianajaja K. Nordlander)

Oikeudenkäynnin kohde

Vaatus kumota osittain [EY] 81 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan mukaisesta menettelystä 20.9.2006 tehty komission päätös K(2006) 4180 (asia COMP/F-1/38.121 — Putken liittimet) sekä toissijaisesti vaatus alentaa sen sakon määrää, joka kantajalle kyseisessä päätöksessä määrättiin.

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) FRA.BO SpA veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 42, 24.2.2007.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 24.3.2011 — Tomkins v. komissio

(Asia T-382/06) (¹)

(Kilpailu — Kartellit tai muut yhteistoimintajärjestelyt — Kuparisten putken liittimien ja kupariseoksesta valmistettujen putken liittimien ala — Päätös, jolla EY 81 artiklan rikkominen todetaan — Kilpailusääntöjen rikkomista merkitsevää toiminnasta vastuuseen joutuminen — Rikkomisen kesto)

(2011/C 145/32)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Tomkins plc (Lontoo, Yhdistynyt kuningaskunta) (edustajat: solicitor T. Soames, solicitor S. Jordan ja barrister J. Joshua)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: A. Nijenhuis ja V. Bottka, avustajinaan solicitor S. Kinsella ja solicitor K. Daly)

Oikeudenkäynnin kohde

Vaatus kumota osittain [EY] 81 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan mukaisesta menettelystä 20.9.2006 tehty komission päätös K(2006) 4180 (asia COMP/F-1/38.121 — Putken liittimet) ja vaatus alentaa kantajalle kyseisessä päätöksessä määrätyn sakon määrää.

Tuomiolauselma

- 1) [EY] 81 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan mukaisesta menettelystä 20.9.2006 tehdyn komission päätöksen K(2006) 4180 (asia COMP/F-1/38.121 — Putken liittimet) 1 artikla kumotaan siltä osin kuin se koskee ajanjaksoa 31.12.1988–29.10.1993 Tomkins plc:n osalta.
- 2) Tomkinsille päätöksen K(2006) 4180 2 artiklan h alakohdassa määrätyn sakon määräksi vahvistetaan 4,25 miljoonaa euroa, josta se on yhteisvastuussa Pegler Ltd:n kanssa 3,4 miljoonan euron osalta.
- 3) Kanne hylätään muilta osin.
- 4) Kumpikin asianosainen vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

(¹) EUVL C 42, 24.2.2007.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 24.3.2011 — IBP ja International Building Products France v. komissio

(Asia T-384/06) ⁽¹⁾

(Kilpailu — Kartellit tai muut yhteistoimintajärjestelyt — Kuparisten putken liittimien ja kupariseoksesta valmistettujen putken liittimien ala — Päätös, jolla EY 81 artiklan rikkomisen todetaan — Rikkomiseen osallistumisen kesto — Sakot — Raskauttavat olosuhteet)

(2011/C 145/33)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: IBP Ltd (Tipton, Yhdistynyt kuningaskunta) ja International Building Products France SA (Sartrouville, Ranska) (edustajat: M. Clough, QC, ja solicitor A. Aldred)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: F. Castillo de la Torre ja V. Bottka)

Oikeudenkäynnin kohde

Vaatus kumota osittain [EY] 81 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan mukaisesta menettelystä 20.9.2006 tehty komission päätös K(2006) 4180 (asia COMP/F-1/38.121 — Putken liittimet) sekä toissijaisesti vaatimus alentaa sen sakon määrää, joka kantajille kyseisessä päätöksessä määrättiin

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) IBP Ltd ja International Building Products France SA vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan ja ne veloitetaan korvaamaan 80 prosenttia Euroopan komission oikeudenkäyntikuluista. Ne vastaavat myös omista kuluistaan ja ne veloitetaan korvaamaan komission kulut, jotka liittyvät välitoimimennettelyyn.
- 3) Komissio vastaa 20 prosentista omia oikeudenkäyntikulujaan.

⁽¹⁾ EUVL C 20, 27.1.2007.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 24.3.2011 — Aalberts Industries ym. v. komissio

(Asia T-385/06) ⁽¹⁾

(Kilpailu — Kartellit tai muut yhteistoimintajärjestelyt — Kuparisten putken liittimien ja kupariseoksesta valmistettujen putken liittimien ala — Päätös, jolla EY 81 artiklan rikkomisen todetaan — Yhtenä kokonaisuutena pidettävä jatkettu kilpailusääntöjen rikkomisen — Rikkomiseen osallistuminen)

(2011/C 145/34)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantajat: Aalberts Industries NV (Utrecht, Alankomaat); Comap SA, aiemmin Aquatis France SAS (La Chapelle-St-Mesmin, Ranska) ja Simplex Armaturen + Fittings GmbH & Co. KG (Argenbühl-Eisenharz, Saksa) (edustajat: aluksi asianajajat R. Wesseling ja M. van der Woude, sittemmin asianajaja R. Wesseling)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: A. Nijenhuis, R. Sauer ja V. Bottka)

Oikeudenkäynnin kohde

Vaatus kumota [EY] 81 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan mukaisesta menettelystä 20.9.2006 tehty komission päätös K(2006) 4180 (asia COMP/F-1/38.121 — Putken liittimet) ja toissijaisesti vaatimus alentaa kantajille kyseisessä päätöksessä määrätyn sakon määrää.

Tuomiolauselma

- 1) [EY] 81 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan mukaisesta menettelystä 20.9.2006 tehdyn komission päätöksen K(2006) 4180 (asia COMP/F-1/38.121 — Putken liittimet) 1 artikla kumotaan siltä osin kuin siinä todetaan, että Aalberts Industries NV, Comap SA, aiemmin Aquatis France SAS, ja Simplex Armaturen + Fittings GmbH & Co. KG osallistuivat rikkomiseen ajanjaksolla 25.6.2003–1.4.2004.
- 2) Päätöksen K(2006) 4180 2 artiklan a kohta ja b kohdan 2 alakohta kumotaan.
- 3) Euroopan komissio veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 20, 27.1.2007.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 24.3.2011 — Pegler v. komissio

(Asia T-386/06) ⁽¹⁾

(Kilpailu — Kartellit tai muut yhteistoimintajärjestelyt — Kuparisten putken liittimien ja kupariseoksesta valmistettujen putken liittimien ala — Päätös, jolla EY 81 artiklan rikkomisen todetaan — Kilpailusääntöjen rikkomista merkitsevää toiminnasta vastuuseen joutuminen — Sakot — Varoittava vaikutus)

(2011/C 145/35)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Pegler Ltd (Doncaster, Yhdistynyt kuningaskunta) (edustajat: R. Thompson, QC ja solicitor A. Collinson)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: A. Nijenhuis ja V. Bottka, avustajanaan solicitor S. Kinsella ja solicitor K. Daly)

Oikeudenkäynnin kohde

Vaatus kumota osittain [EY] 81 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan mukaisesta menettelystä 20.9.2006 tehty komission päätös K(2006) 4180 (asia COMP/F-1/38.121 — Putken liittimet) ja toissijaisesti vaatimus alentaa kantajalle kyseisessä päätöksessä määrätyn sakon määrää.

Tuomiolauselma

1) EY 81 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan mukaisesta menettelystä 20.9.2006 tehdyn komission päätöksen K(2006) 4180 (asia COMP/F-1/38.121 — Putken liittimet) I artikla kumotaan sikäli kuin siinä todetaan, että Pegler Ltd osallistui rikkomiseen ajanjaksolla 31.12.1988–29.10.1993.

2) Yhteisvastuullisesti Peglerille määrätyn sakon määrä päätöksen K(2006) 4180 2 artiklan h kohdassa vahvistetaan 3,4 miljoonaksi euroksi.

3) Kanne hylätään muilta osin.

4) Kumpikin asianosainen vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EUVL C 20, 27.1.2007.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 31.3.2011 — Kreikka v. komissio

(Asia T-214/07) ⁽¹⁾

(EMOTR — Tukiosasto — Yhteisörahoituksen ulkopuolelle jätetyt menot — Viljelysmaa — Aigeian meren pienimpien saarten tiettyjä maataloustuotteita koskevat erityistoimet)

(2011/C 145/36)

Oikeudenkäyntikieli: kreikka

Asianosaiset

Kantaja: Helleenien tasavalta (asiamiehet: V. Kontolaimos ja I. Chalkias)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamies: H. Tserepa-Lacombe, avustajanaan asianajaja N. Korogiannakis)

Oikeudenkäynnin kohde

Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tukiosastosta maksettavien jäsenvaltioiden tiettyjen menojen jättämisestä yhteisörahoituksen ulkopuolelle 18.4.2007 tehdyn komission päätöksen 2007/243/EY (EUVL L 106, s. 55), jolla Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tukiosastosta maksettavat jäsenvaltioiden tietyt menot jätettiin yhteisörahoituksen ulkopuolelle, kumoaminen.

Tuomiolauselma

1) Kanne hylätään.

2) Helleenien tasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 199, 25.8.2007.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 31.3.2011 — Italia v. ETSK

(Asia T-117/08) ⁽¹⁾

(Kieliä koskevat järjestelyt — Avointa toimea koskeva ilmoitus, joka koskee ETSK:n pääsihteerin palvelukseen ottamista — Julkaiseminen kolmella virallisella kielellä — Avointa toimea koskevasta ilmoituksesta annetut tiedot — Julkaiseminen kaikilla virallisilla kielillä — Kumoamiskanne — Tutkittavaksi ottaminen — EY 12 ja EY 290 artikla — Palvelussuhteen ehtojen 12 artikla — Asetus N:o 1)

(2011/C 145/37)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Italian tasavalta (asiamies: R. Adam, avustajanaan avvocato dello Stato P. Gentili)

Vastaaja: Euroopan talous- ja sosiaalikomitea (ETSK) (asiamies: aluksi M. Bermejo Garde, sittemmin M. Arsène, avustajanaan asianajaja A. Dal Ferro)

Väliintulija, joka tukee kantajan vaatimuksia: Espanjan kuningaskunta (asiamies: F. Díez Moreno)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne, jossa vaaditaan yhtäältä ETSK:n sihteeristön pääsihteerin avointa toimea koskevan ilmoituksen N:o 73/07, joka on julkaistu 28.12.2007 Euroopan unionin virallisen lehden saksan-, englannin- ja ranskankielisissä toisnoissa (EUVL C 316 A, s. 1), ja toisaalta kyseisen avointa toimea koskevan ilmoituksen oikaisun, joka on julkaistu 30.1.2008 Euroopan unionin virallisen lehden saksan-, englannin- ja ranskankielisissä toisnoissa (EUVL C 25 A, s. 19), kumoamista

Tuomiolauselma

- 1) Euroopan talous- ja sosiaalikomitean (ETSK) sihteeristön pääsihteerin avointa toimea koskeva ilmoitus N:o 73/07, joka on julkaistu 28.12.2007, sellaisena kuin se on oikaistuna 30.1.2008, kumotaan.
- 2) Osapuolet vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

(¹) EUVL C 116, 9.5.2008.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 24.3.2011 — Freistaat Sachsen ym. v. komissio

(Asiat T-443/08 ja T-455/08) (¹)

(Valtiontuet — Tuki Leipzig/Hallen lentoaseman hyväksi — Uuden eteläisen kiitoradan rakentamiseen liittyvien investointien rahoitus — Päätös, jossa tuki todetaan yhteismarkkinoille soveltuvaksi — Kumoamiskanne — Oikeussuojan tarpeen puuttuminen — Tutkimatta jättäminen — Yrityksen käsite — Taloudellisen toiminnan käsite — Lentoasemien infrastruktuuri)

(2011/C 145/38)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantajat: Freistaat Sachsen (Saksa) ja Land Sachsen-Anhalt (Saksa) (edustaja: asianajaja U. Soltész) (asia T-443/08); Mitteldeutsche Flughafen AG (Leipzig, Saksa) ja Flughafen Leipzig-Halle GmbH (Leipzig) (edustaja: asianajaja M. Núñez-Müller) (asia T-455/08)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: K. Gross, B. Martenczuk ja E. Righini)

Väliintulijat, jotka tukevat kantajien vaatimuksia: Saksan liittotasavalta (asiamiehet: M. Lumma ja B. Klein) ja Arbeitsgemeinschaft

Deutscher Verkehrsflughäfen eV (ADV) (edustaja: asianajaja L. Giesberts)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne, jossa vaaditaan osittain kumoamaan Saksan toimenpiteistä DHL:n ja Leipzig/Hallen lentoaseman hyväksi 23.7.2008 tehty komission päätös 2008/948/EY (EUVL L 346, s. 1)

Tuomiolauselma

- 1) Asiat T-443/08 ja T-455/08 yhdistetään tuomiota varten.
- 2) Asiassa T-443/08 kanne jätetään tutkimatta.
- 3) Saksan toimenpiteistä DHL:n ja Leipzig/Hallen lentoaseman hyväksi 23.7.2008 tehdyn komission päätöksen 2008/948/EY 1 artikla kumotaan siltä osin kuin siinä vahvistetaan määrältään 350 miljoonaksi euroksi tuki, jonka Saksan liittotasavalta aikoo myöntää Leipzig/Hallen lentoasemalle uuden eteläisen kiitoradan ja siihen liittyvien lentoaseman infrastruktuurien rakentamista varten.
- 4) Asiassa T-455/08 kanne hylätään muilta osin.
- 5) Freistaat Sachsen ja Land Sachsen-Anhalt vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan ja Euroopan komission oikeudenkäyntikuluista asiassa T-443/08.
- 6) Mitteldeutsche Flughafen AG ja Flughafen Leipzig-Halle GmbH vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.
- 7) Komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan asiassa T-455/08.
- 8) Saksan liittotasavalta ja Arbeitsgemeinschaft Deutscher Verkehrsflughäfen eV (ADV) vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan asioissa T-443/08 ja T-455/08.

(¹) EUVL C 237, 20.12.2008.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 29.3.2011 — Portugali v. komissio

(Asia T-33/09) (¹)

(Unionin tuomioistuimen tuomion, jolla valtion todetaan jättäneen noudattamatta jäsenyysoikeuksiaan, täytäntöönpanon laiminlyönti — Uhkasakko — Maksuvaatimus — Riidanalaisen lainsäädännön kumoaminen)

(2011/C 145/39)

Oikeudenkäyntikieli: portugali

Asianosaiset

Kantaja: Portugalin tasavalta (asiamiehet: L. Inez Fernandes ja J. A. de Oliveira)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: M. Konstantinidis, P. Guerra e Andrade ja P. Costa de Oliveira)

Oikeudenkäynnin kohde

Vaatus kumota 25.11.2008 tehty komission päätös K(2008) 7419 lopullinen, jossa esitetään maksuvaatimus uhkasakoista, jotka oli maksettava pantaessa täytäntöön yhteisöjen tuomioistuimen asiassa C-70/06, komissio vastaan Portugali, 10.1.2008 antama tuomio (Kok., s. I-1).

Tuomiolauselma

1) Komission 25.11.2008 tekemä päätös K(2008) 7419 lopullinen kumotaan.

2) Euroopan komissio velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 82, 4.4.2009.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 24.3.2011 — XXXLutz Marken v. SMHV — Natura Selection (Linea Natura Natur hat immer Stil)

(Asia T-54/09) (¹)

(Yhteisön tavaramerkki — Väittemenettely — Hakemus kuvimerkin "Linea Natura Natur hat immer Stil" rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Aikaisemmin yhteisön tavaramerkiksi rekisteröity kuviomerkki "natura selection" — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaara — Merkkien samankaltaisuus — Asetuksen (EY) N:o 40/94 8 artiklan 1 kohdan b alakohta (josta on tullut asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta)

(2011/C 145/40)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: XXXLutz Marken GmbH (Wels, Itävalta) (edustaja: asianajaja H. Pannen)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (asiamies: S. Schäffner)

Vastapuoli valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: Natura Selection, SL (Barcelona, Espanja) (edustaja: asianajaja E. Sugrañes Coca)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne SMHV:n toisen valituslautakunnan 28.11.2008 tekemästä päätöksestä (asia R 1787/2007-2) väittemenettelyssä, jossa vastapuolina ovat olleet Natura Selection, SL ja XXXLutz Marken GmbH.

Tuomiolauselma

1) Kanne hylätään.

2) XXXLutz Marken GmbH velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 90, 18.4.2009.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 24.3.2011 — Dover v. parlamentti

(Asia T-149/09) (¹)

(Euroopan parlamentin edustajien kuluja ja korvauksia koskeva sääntely — Korvausten käytön valvonta — Parlamentin jäsenen avustajakorvaukset — Kulujen perustelevuus — Perusteettomasti maksettujen summien takaisinperintä)

(2011/C 145/41)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Densmore Ronald Dover (Borehamwood, Hertfordshire, Yhdistynyt kuningaskunta) (edustajat: D. Vaughan, QC, barrister M. Lester ja solicitor M. French)

Vastaaja: Euroopan parlamentti (asiamiehet: H. Krück, D. Moore ja M. Windisch)

Oikeudenkäynnin kohde

Euroopan parlamentin pääsihteerin 29.1.2009 tekemän päätöksen D(2009) 4639, joka koskee kantajalle maksettujen avustajakorvausten takaisinperintää, kumoaminen.

Tuomiolauselma

1) Euroopan parlamentin pääsihteerin 29.1.2009 tekemä päätöksen D(2009) 4639 kumotaan siltä osin kuin se koskee 193 001 Englannin punnan suuruisen summan takaisinperintää.

2) Kanne hylätään muilta osin.

3) *Parlamentti ja Densmore Ronald Dover* vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

(¹) EUVL C 141, 20.6.2009.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 24.3.2011 — Kreikka v. komissio

(Asia T-184/09) (¹)

(EMOTR — Tukiosasto — Yhteisörahoituksen ulkopuolelle jätetyt menot — Sokerialan yhteinen markkinajärjestely — Asetuksen (EY) N:o 1663/95 8 artiklan 1 kohta ja asetuksen (EY) N:o 885/2006 11 artiklan 1 ja 2 kohta — EMOTRille aiheutuvan taloudellisen vahingon vaaran arviointi — Suhteellisuusperiaate)

(2011/C 145/42)

Oikeudenkäyntikieli: kreikka

Asianosaiset

Kantaja: Helleenien tasavalta (asiamiehet: V. Kontolaimos, E. Leftheriotou ja V. Karra)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: F. Jimeno Fernández ja A. Markoulli)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne, jolla vaaditaan kumoamaan Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tukiosastosta ja Euroopan maatalouden tukirahastosta (maaloustukirahasto) maksettavien jäsenvaltioiden tiettyjen menojen jättämisestä yhteisörahoituksen ulkopuolelle 19.3.2009 tehty komission päätös 2009/253/EY (EUVL L 75, s. 15) siltä osin kuin siinä jätetään yhteisörahoituksen ulkopuolelle tietyt Helleenien tasavallan menot sokerialan yhteisessä markkinajärjestelyssä

Tuomiolauselma

1) *Kanne hylätään.*

2) *Helleenien tasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

(¹) EUVL C 193, 15.8.2009.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 24.3.2011 — Cybergun v. SMHV — Umarex Sportwaffen (AK 47)

(Asia T-419/09) (¹)

(Yhteisön tavaramerkki — Mitättömyysmenettely — Yhteisön sanamerkki AK 47 — Ehdoton hylkäysperuste — Kuvailevuus — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan c alakohta ja 52 artiklan 1 kohdan a alakohta)

(2011/C 145/43)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Cybergun SA (Bondoufle, Ranska) (edustaja: asianajaja S. Guyot)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (asiamies: G. Schneider)

Vastapuoli valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: Umarex Sportwaffen GmbH & Co. KG (Arnsberg, Saksa) (edustaja: asianajaja M.-H. Hoffmann)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne SMHV:n ensimmäisen valituslautakunnan 5.8.2009 tekemästä päätöksestä (asia R 1101-2007-1), joka koskee mitättömyysmenettelyä Umarex Sportwaffen GmbH & Co. KG:n ja Cybergun SA:n välillä

Tuomiolauselma

1) *Kanne hylätään.*

2) *Cybergun SA veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

(¹) EUVL C 312, 19.12.2009.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 24.3.2011 — Cybergun v. SMHV — Umarex Sportwaffen (AK 47)

(Asia T-503/09) (¹)

(Yhteisön tavaramerkki — Mitättömyysmenettely — Yhteisön sanamerkki AK 47 — Ehdoton hylkäysperuste — Kuvailevuus — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan c alakohta ja 52 artiklan 1 kohdan a alakohta)

(2011/C 145/44)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Cybergun SA (Bondoufle, Ranska) (edustaja: asianajaja S. Guyot)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (asiamies: G. Schneider)

Vastapuoli valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: Umarex Sportwaffen GmbH & Co. KG (Arnsberg, Saksa) (edustaja: asianajaja M.-H. Hoffmann)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne SMHV:n ensimmäisen valituslautakunnan 8.10.2009 tekemästä päätöksestä (asia R 645/2008-1), joka koskee mitättömyysmenettelyä Umarex Sportwaffen GmbH & Co. KG:n ja Cybergun SA:n välillä.

Tuomiolauselmä

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Cybergun SA velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 51, 27.2.2010.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 24.3.2011 — CheckMobile v. SMHV (carcheck)

(Asia T-14/10) (¹)

(Yhteisön tavaramerkki — Hakemus sanamerkin carcheck rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Ehdoton hylkäysperuste — Kuvailevuus — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan c alakohta)

(2011/C 145/45)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: CheckMobile GmbH — The Process Solution Company (Hampuri, Saksa) (edustaja: asianajaja K. Lodigkeit)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (asiamies: G. Schneider)

Oikeudenkäynnin kohde

Kumoamiskanne SMHV:n neljännen valituslautakunnan asiassa R 595/2009-4 18.11.2009 tekemästä päätöksestä, joka koskee hakemusta sanamerkin carcheck rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi.

Tuomiolauselmä

- 1) Kanne hylätään.
- 2) CheckMobile GmbH — The Process Solution Company velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 80, 27.3.2010.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 21.3.2011 — Milux v. SMHV (REFLUXCONTROL ym.)

(Asiat T-139/10, T-280/10–T-285/10 ja T-349/10–T-352/10) (¹)

(Yhteisön tavaramerkki — Kantajan edustajana oleva asianajaja ei ole kolmas osapuoli — Tutkimatta jättäminen)

(2011/C 145/46)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Milux Holding SA (Luxemburg, Luxemburg) (edustaja: asianajaja J. Bojs)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (asiamies: S. Schäffner)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanteet, jotka on nostettu SMHV:n neljännen valituslautakunnan 13.1.2010 tekemästä päätöksestä (asia R 1134/2009-4), joka koski hakemusta sanamerkin REFLUXCONTROL rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi (asia T-139/10), 29.4.2010 tekemästä päätöksestä (asia R 1432/2009-4), joka koski hakemusta sanamerkin ANEURYSMCONTROL rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi (asia T-280/10), 29.4.2010 tekemästä päätöksestä (asia R 1433/2009-4), joka koski sanamerkin AP-PETITECONTROL rekisteröimistä yhteisön tavaramerkiksi (asia T-281/10), 8.6.2010 tekemästä päätöksestä (asia R 1434/2009-4), joka koski hakemusta sanamerkin STOMACONTROL rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi (asia T-282/10), 17.6.2010 tekemästä päätöksestä (asia R 1435/2009-4), joka koski sanamerkin BMICONTROL rekisteröimistä yhteisön tavaramerkiksi (asia T-283/10), 3.6.2010 tekemästä päätöksestä (asia R 1438/200-4), joka koski sanamerkin IMPLANTCONTROL rekisteröimistä yhteisön tavaramerkiksi (asia T-284/10), 29.4.2010 tekemästä päätöksestä (asia R 1444/2009-4), joka koski sanamerkin CHEMOCONTROL rekisteröimistä yhteisön tavaramerkiksi (asia T-285/10), 29.6.2010 tekemästä päätöksestä (asia R 1436/2009-4), joka koski sanamerkin OVUMCONTROL rekisteröimistä yhteisön tavaramerkiksi (asia T-349/10), 2.7.2010 tekemästä päätöksestä (asia R 1437/2009-4), joka koski sanamerkin HEARTCONTROL rekisteröimistä yhteisön tavaramerkiksi (asia T-350/10), 28.7.2010 tekemästä päätöksestä (asia R 1439/2009-4), joka koski sanamerkin VESICACONTROL rekisteröimistä yhteisön tavaramerkiksi (asia T-351/10) ja 28.7.2010 tekemästä päätöksestä (asia R 1443/2009-4), joka koski sanamerkin RECTALCONTROL rekisteröimistä yhteisön tavaramerkiksi (asia T-352/10).

Määräysosa

- 1) Asiat T-139/10, T-280/10–T-285/10 ja T-349/10–T-352/10 yhdistetään määräyksen antamista varten.

- 2) *Kanteet jätetään tutkimatta.*
- 3) *Milux Holding SA velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

(¹) EUVL C 148, 5.6.2010.

**Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 21.3.2011 —
Milux v. SMHV (FERTILITYINVIVO)**

(Asia T-175/10) (¹)

(Yhteisön tavaramerkki — Asianajaja, jolla ei ole kolmannen osapuolen asemaa, edustaa kantajaa — Tutkimatta jättäminen)

(2011/C 145/47)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Milux Holding SA (Luxemburg, Luxemburg) (edustaja: asianajaja J. Bojs)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (asiamies: P. Geroulakos)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne, joka on nostettu SMHV:n neljännen valituslautakunnan 2.2.2010 tekemästä päätöksestä (asia R 1116/2009-4), joka koskee sanamerkin FERTILITYINVIVO rekisteröintihakemusta yhteisön tavaramerkiksi

Määräysosa

- 1) *Kanne jätetään tutkimatta.*
- 2) *Milux Holding SA velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

(¹) EUVL C 161, 19.6.2010.

**Kanne 17.2.2011 — MSE Pharmazeutika v. SMHV —
Merck Sharp & Dohme (SINAMIT)**

(Asia T-100/11)

(2011/C 145/48)

Kannekirjelmän kieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: MSE Pharmazeutika (Bad Homburg, Saksa) (edustaja: asianajaja T. Büttner)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Merck Sharp & Dohme Corp. (New Jersey, Yhdysvallat)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) ensimmäisen valituslautakunnan 9.12.2010 asiassa R 724/2010-1 tekemän päätöksen;

— kumoamaan sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) väiteosaston 3.3.2010 tekemän päätöksen, jolla hyväksyttiin väite N:o B 1441684.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija: MSE Pharmazeutika

Haettu yhteisön tavaramerkki: Sanamerkki "SINAMIT" luokkiin 3, 5 ja 32 kuuluvia tavaroita varten — yhteisön tavaramerkkiä koskeva hakemus N:o 951596

Sen tavaramerkki- tai merkkioikeuden haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu: vastapuoli valituslautakunnassa

Tavaramerkki- tai merkkioikeus, johon väitemenettelyssä on vedottu: Itävallassa tavaramerkiksi N:o 57466 rekisteröity sanamerkki "SINEMET" luokkaan 5 kuuluvia tavaroita varten; Beneluxmaissa tavaramerkiksi N:o 320194 rekisteröity sanamerkki "SINEMET" luokkaan 5 kuuluvia tavaroita varten; Tanskassa tavaramerkiksi N:o VR197302373 rekisteröity sanamerkki "SINEMET" luokkaan 5 kuuluvia tavaroita varten; Suomessa tavaramerkiksi N:o 49091 rekisteröity sanamerkki "SINEMET" luokkaan 5 kuuluvia tavaroita varten; Kreikassa tavaramerkiksi N:o 34959 rekisteröity sanamerkki "SINEMET" luokkaan 5 kuuluvia tavaroita varten; Unkarissa tavaramerkiksi N:o 116223 rekisteröity sanamerkki "SINEMET" luokkaan 5 kuuluvia tavaroita varten; Latviassa tavaramerkiksi N:o M18257 rekisteröity sanamerkki "SINEMET" luokkaan 5 kuuluvia tavaroita varten; Liettuassa tavaramerkiksi N:o 12963 rekisteröity sanamerkki "SINEMET" luokkaan 5 kuuluvia tavaroita varten

Väiteosaston ratkaisu: Väitteen hyväksyminen tiettyjen riidanalaisten tavaroiden osalta

Valituslautakunnan ratkaisu: Valituksen hylkääminen

Kanneperusteet: Neuvoston asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohtaa on rikottu, koska valituslautakunta on virheellisesti todennut, että kyseisten merkkien välillä on sekaanusvaara ja katsonut, että yhtäältä tavaramerkit ovat huomattavan samankaltaisia ja toisaalta tavaramerkkien kattamat tavarat ovat samanlaisia ja samankaltaisia.

Kanne 23.2.2011 — Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse v. komissio

(Asia T-112/11)

(2011/C 145/49)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse eV (Berliini (Saksa) (edustajat: asianajaja M. Loschelder ja asianajaja V. Schoene)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että

— nimityksen kirjaamisesta suojattujen alkuperänimitysten ja suojattujen maantieteellisten merkintöjen rekisteriin [Edam Holland (SMM)] 2.12.2010 annettu komission asetus (EU) N:o 1121/2010 on kumottava

— komissio on veloitettava korvaamaan välttämättömät kulut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa yhdeksään kanneperusteeseen.

1) Ensimmäinen kanneperuste: Toimivallanjakoa koskevien sääntöjen rikkominen

— Kantaja esittää ensimmäisenä kanneperusteena, että asiassa on rikottu asetuksen (EY) N:o 510/2006 ⁽¹⁾ mukaisia toimivallanjakoa koskevia säännöksiä, koska riitautetulla asetuksella rekisteröidyn suojatun maantieteellisen merkinnän "Edam Holland" osalta ei toimitettu kansallista menettelyä

— Kantaja toteaa, että alkuperäisessä hakemuksessa haettiin käsitteen "Hollandse Edam" rekisteröintiä, ja että vain tämän nimen osalta on toteutettu asetuksen N:o 510/2006 5 artiklan mukainen pakollinen alustava kansallinen menettely

2) Toinen kanneperuste: Asetuksen (EY) N:o 1898/2006 ⁽²⁾ 3 artiklan 2 kohdan rikkominen

— Kantaja arvostelee tässä kanneperusteessa sitä, että "Edam Holland" ei ole hollanninkielinen ilmaus

3) Kolmas kanneperuste: Asetuksen N:o 510/2006 2 artiklan 1 ja 2 kohdan ja asetuksen N:o 1898/2006 3 artiklan 1 kohdan rikkominen

— Kantaja arvostelee kolmannen kanneperusteen yhteydessä sitä, että rekisteröityä nimeä ei käytetä

4) Neljäs kanneperuste: Asetuksen N:o 510/2006 2 artiklan 2 kohdan rikkominen

— Kantajan mukaan asiassa on rikottu asetuksen N:o 510/2006 2 artiklan 2 kohtaa, koska "Edam Holland" ei ole "perinteinen" muu kuin maantieteellinen nimi

5) Viides kanneperuste: Asetuksen N:o 510/2006 2 artiklan 1 kohdan rikkominen

— Kantaja katsoo viidennessä kanneperusteessaan, että asiassa on rikottu asetuksen N:o 510/2006 2 artiklan 1 kohtaa siksi, että "Edam Hollandilla" ei ole erityisiä ominaisuuksia tai mainetta

6) Kuudes kanneperuste: SEUT 30 artiklan ja SEUT 36 artiklan rikkominen

— Kantaja toteaa tästä, että riitautetulla asetuksella rajoitetaan perusteettomasti tavaroiden vapaata liikkuvuutta, koska se, että "Edam Hollandia" varten hyväksytään yksinomaan maito, joka on tuotettu alankomaalaisilla karjatiljoilla, ei ole erityispiirre

7) Seitsemäs kanneperuste: Asetuksen N:o 510/2006 2 artiklan 1 ja 2 kohdan rikkominen

— Kantaja esittää tästä erityisesti, että kysymyksessä on asetuksen N:o 510/2006 2 artiklan 2 kohdan, kun se luetaan yhdessä 2 artiklan 1 kohdan kanssa, rikkominen, koska "Hollanti" on "Alankomaiden" synonyyminä maan nimi. Lisäksi kysymyksessä ei ole maitten nimien rekisteröintiin vaadittava poikkeustapaus

8) Kahdeksas kanneperuste: Asetuksen N:o 510/2006 3 artiklan 3 kohdan rikkominen

— Tältä osin esitetään, että Edam Hollandin rekisteröinti on tapahtunut vilpittömän mielen ja paikallisten tapojen vastaisesti kun otetaan huomioon Noord-Hollandse Edammer SAN:n aikaisempi rekisteröinti, ja se saattaa johtaa kuluttajia harhaan

9) Yhdeksäs kanneperuste: Suhteellisuusperiaatteen ja menettelyllisten periaatteiden loukkaaminen sekä arviointivirhe

— Kantaja toteaa lopuksi, että vastaaja on jättänyt selvittämättä riitautetussa asetuksessa, että nimitys "Edam" on yleisnimi. Kantajan käsityksen mukaan sellainen selvitys olisi ollut Unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön ja komission käytännön mukaan mahdollinen ja tosiseikasto huomioon ottaen tarpeellinen. Sen puuttumisella loukataan suhteellisuusperiaatetta ja menettelyllisiä periaatteita sekä se on arviointivirhe.

⁽¹⁾ Maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden maantieteellisten merkintöjen ja alkuperänimitysten suojasta 20.3.2006 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 510/2006 (EUVL L 93. s. 12).

⁽²⁾ Maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden maantieteellisten merkintöjen ja alkuperänimitysten suojasta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 510/2006 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 14.12.2006 annettu komission asetus (EY) N:o 1898/2006 (EUVL L 369, s. 1).

Kanne 23.2.2011 — Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse v. komissio

(Asia T-113/11)

(2011/C 145/50)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse eV (Berliini, Saksa) (edustajat): asianajaja M. Loschelder ja asianajaja V. Schoene)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin, että

- nimityksen kirjaamisesta suojattujen alkuperänimitysten ja suojattujen maantieteellisten merkintöjen rekisteriin [Gouda Holland (SMM)] 2.12.2010 annettu komission asetus (EU) N:o 1122/2010 on kumottava
- komissio on veloitettava korvaamaan välttämättömät kulut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa yhdeksään kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste: Toimivallanjakoa koskevien sääntöjen rikkominen
 - Kantaja esittää ensimmäisenä kanneperusteena, että asiassa on rikottu asetuksen (EY) N:o 510/2006 ⁽¹⁾ mukaisia toimivallanjakoa koskevia säännöksiä, koska riitautetulla asetuksella rekisteröidyn suojatun maantieteellisen merkinnän ”Gouda Hollandin” osalta ei toimitettu kansallista menettelyä
 - kantaja toteaa, että alkuperäisessä hakemuksessa haettiin käsitteen ”Hollandse Gouda” rekisteröintiä, ja että vain tämän nimen osalta on toteutettu asetuksen N:o 510/2006 5 artiklan mukainen pakollinen alustava kansallinen menettely
- 2) Toinen kanneperuste: Asetuksen (EY) N:o 1898/2006 ⁽²⁾ 3 artiklan 2 kohdan rikkominen
 - Kantaja arvostelee tässä kanneperusteessa sitä, että ”Gouda Holland” ei ole hollanninkielinen ilmaus
- 3) Kolmas kanneperuste: Asetuksen N:o 510/2006 2 artiklan 1 ja 2 kohdan ja asetuksen N:o 1898/2006 3 artiklan 1 kohdan rikkominen
 - Kantaja arvostelee kolmannen kanneperusteen yhteydessä sitä, että rekisteröityä nimeä ei käytetä
- 4) Neljäs kanneperuste: Asetuksen N:o 510/2006 2 artiklan 2 kohdan rikkominen

— Kantajan mukaan asiassa on rikottu asetuksen N:o 510/2006 2 artiklan 2 kohtaa, koska ”Gouda Holland” ei ole ”perinteinen” muu kuin maantieteellinen nimi

- 5) Viides kanneperuste: Asetuksen N:o 510/2006 2 artiklan 1 kohdan rikkominen
 - Kantaja katsoo viidennessä kanneperusteessaan, että asiassa on rikottu asetuksen N:o 510/2006 2 artiklan 1 kohtaa siksi, että ”Gouda Hollandilla” ei ole erityisiä ominaisuuksia tai mainetta
- 6) Kuudes kanneperuste: SEUT 30 artiklan ja SEUT 36 artiklan rikkominen
 - Kantaja toteaa tästä, että riitautetulla asetuksella rajoitetaan perusteettomasti tavaroiden vapaata liikkuvuutta, koska se, että ”Gouda Hollandia” varten hyväksytään yksinomaan maito, joka on tuotettu alankomaalaisilla karjatiljoilla, ei ole erityispiirre
- 7) Seitsemäs kanneperuste: Asetuksen N:o 510/2006 2 artiklan 1 ja 2 kohdan rikkominen
 - Kantaja esittää tästä erityisesti, että kysymyksessä on asetuksen N:o 510/2006 2 artiklan 2 kohdan, kun se luetaan yhdessä 2 artiklan 1 kohdan kanssa, rikkominen, koska ”Hollanti” on ”Alankomaiden” synonyyminä maan nimi. Lisäksi kysymyksessä ei ole maitten nimien rekisteröintiin vaadittava poikkeustapaus
- 8) Kahdeksas kanneperuste: Asetuksen N:o 510/2006 3 artiklan 3 kohdan rikkominen
 - Tältä osin esitetään, että Gouda Hollandin rekisteröinti on tapahtunut vilpittömän mielen ja paikallisten tapojen vastaisesti kun otetaan huomioon Noord-Hollandse Gouda SAN:n aikaisempi rekisteröinti, ja se saattaa johdattaa kuluttajia harhaan
- 9) Yhdeksäs kanneperuste: Suhteellisuusperiaatteen ja menettelyllisten periaatteiden loukkaaminen sekä arviointivirhe
 - Kantaja toteaa lopuksi, että vastaaja on jättänyt selventämättä riitautetussa asetuksessa, että nimitys ”Gouda” on yleisnimi. Kantajan käsityksen mukaan sellainen selvitys olisi ollut Unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön ja komission käytännön mukaan mahdollinen ja tosiseikasto huomioon ottaen tarpeellinen. Sen puuttumisella loukataan suhteellisuusperiaatetta ja menettelyllisiä periaatteita sekä se on arviointivirhe.

⁽¹⁾ Maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden maantieteellisten merkintöjen ja alkuperänimitysten suojasta 20.3.2006 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 510/2006 (EUVL L 93, s. 12).

⁽²⁾ Maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden maantieteellisten merkintöjen ja alkuperänimitysten suojasta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 510/2006 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 14.12.2006 annettu komission asetus (EY) N:o 1898/2006 (EUVL L 369, s. 1).

Kanne 28.2.2011 — Centre national de la recherche scientifique v. komissio

(Asia T-125/11)

(2011/C 145/51)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Centre national de la recherche scientifique (Pariisi, Ranska) (edustaja: asianajaja N. Lenoir)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan 17.12.2010 tehdyn päätöksen siltä osin kuin se koskee CNRS:n yhteisöltä olevan saatavan, joka perustuu PIEF-sopimukseen, ja väitetyn yhteisön CNRS:lta olevan saatavan, joka perustuu ALLOSTEM-sopimukseen, kuittaamista

— komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kuuteen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste perustuu puolustautumisoikeuksien loukkaamiseen ja erityisesti asetuksen (EY) N:o 2321/2002⁽¹⁾ 12 artiklan 4 kohdan rikkomiseen siltä osin kuin komissio ei ole ottanut huomioon kantajan huomautuksia, jotka koskevat väitetyn saatavan perimisestä kuittaamalla tehdyn komission päätöksen oikeutusta.
- 2) Toinen kanneperuste perustuu perusteluvelvollisuuden laiminlyöntiin, koska komissio on ainoastaan viitannut 16.3.2009 päivätyn tilintarkastuskertomuksensa yleisiin huomioihin ilman, että se on perustellut syitä, joiden vuoksi se ei ottanut huomioon kantajan esittämää näyttöä ilmoitettujen menojen tukikelpoisuudesta.
- 3) Kolmas kanneperuste perustuu ilmeisiin arviointivirheisiin, koska komission mukaan CNRS:ssa tutkijana toimivalle T:lle 1.4.2006–31.3.2007 välisenä aikana maksettu palkka ei kuulu tukikelpoisiin menoihin huolimatta kantajan esittämästä näytöstä, johon kuuluu työaikaa koskeva selvitys ja neljä tieteellistä artikkelia, joissa viitataan CNRS:iin.

4) Neljäs kanneperuste perustuu oikeudellisiin virheisiin siltä osin kuin komissio ei ole antanut selvitykselle, joka koski T:n työaikaa 1.4.2006–31.3.2007 välisenä aikana, näyttöarvoa eikä hyväksynyt tukikelpoisiksi CNRS:ssa tutkijana toimivalle B:lle hänen äitiyslomansa aikana maksettuja korvauksia tai sosiaaliturvamaksua, joka maksetaan ennakkoon työn menettämisen varalta (provision pour perte d'emploi) ja jonka CNRS maksaa työttömyysvakuutusmaksuna tilapäisestä henkilöstöstään.

5) Viides kanneperuste perustuu lojaalin yhteistyön periaatteen loukkaamiseen siltä osin kuin komissio on

— jättänyt antamatta neljälle tieteelliselle artikkelille näyttöarvoa tilintarkastuskertomuksessa ja eräässä tapaamisesta todetusta poiketen

— tulkinut äitiysloman osalta menojen tukikelpoisuutta koskevia edellytyksiä uudella tavalla

— antanut päätöksen tiedoksi huolimatta vakuutuksista, joita se antoi sovintomenettelyn aikana.

6) Kuudes kanneperuste perustuu varainhoitoasetuksen⁽²⁾ 73 artiklan 1 kohdan rikkomiseen siltä osin kuin komission maksettavaksi vaatima saaminen ei ole selvä.

⁽¹⁾ Säännöistä, jotka koskevat yritysten, tutkimuskeskusten ja korkeakoulujen osallistumista Euroopan yhteisön kuudennen puiteohjelman (2002–2006) toteuttamiseen sekä sen tutkimustulosten levittämistä 16.12.2002 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 2321/2002 (EUVL L 355, s. 23).

⁽²⁾ Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavasta varainhoitoasetuksesta 25.6.2002 annettu neuvoston asetus (EY, Euratom) N:o 1605/2002 (EYVL L 248, s. 1).

Kanne 11.3.2011 — GS v. parlamentti ja neuvosto

(Asia T-149/11)

(2011/C 145/52)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: GS Gesellschaft für Umwelt- und Energie-Serviceleistungen mbH (Eigeltingen, Saksa) (edustaja: asianajaja J. Schmidt)

Vastaaja: Euroopan parlamentti ja Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan eurometallirahojen aitouden tarkistamisesta ja kiertoon kelpaamattomien eurometallirahojen käsittelystä 15.12.2010 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1210/2010 8 artiklan 2 kohdan toisen virkkeen
- velvoittamaan vastaajat korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa seuraaviin kanneperusteisiin.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu siihen, että riidanalaisella säännöstöllä rikotaan Euroopan unionin perusoikeuskirjan 15 ja 16 artiklaa
 - Kantaja väittää tässä yhteydessä, että asetuksen (EU) N:o 1210/2010⁽¹⁾ 8 artiklan 2 kohdalla loukataan sillä olevaa ammatinharjoittamisen vapautta ja elinkeinovapautta, koska sen liikevaihto on riidanalaisen asetuksen voimaantulon jälkeen alentunut.
- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu siihen, että riidanalaisella säännöstöllä rikotaan Euroopan unionin perusoikeuskirjan 17 artiklaa
 - Kantaja väittää, että asetuksen N:o 1210/2010 8 artiklan 2 kohdalla loukataan sen omistusoikeutta, koska kyseisellä säännöstöllä rajoitetaan sillä olevan yrityksen perustamista ja yritystoiminnan harjoittamista koskevan oikeuden käyttöä.
 - Lisäksi riidanalaisella säännöstöllä on mahdollista puuttua välillisesti kantajan omaisuuteen, koska kantajalta otetaan pois hänen omaisuuttaan olevat eurometallirahat korvauksetta.
- 3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu siihen, että riidanalaisella säännöstöllä ei voida saavuttaa lainsäädännöllisiä tavoitteita eikä riidanalainen säännöstö ole oikeasuhteinen
 - Tässä yhteydessä kantaja väittää, että vapaata ammatinharjoittamista, elinkeinovapautta ja omistusoikeutta voidaan rajoittaa, kunhan rajoitukset tosiasiallisesti palvelevat yleisen edun mukaisia tavoitteita eikä niillä puututa perusoikeuksiin tavoitellun päämäärän kannalta suhteettomasti. Kantaja on sitä mieltä, että riidanalainen säännöstö on tarpeeton, sillä ei voida saavuttaa lainsäädännöllisiä tavoitteita ja se on lisäksi myös hankala. Tämän vuoksi se on kantajan mukaan suhteeton eikä sillä voida perustella kantajan perusoikeuksien loukkaamista.

⁽¹⁾ Eurometallirahojen aitouden tarkistamisesta ja kiertoon kelpaamattomien eurometallirahojen käsittelystä 15.12.2010 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1210/2010 (EUVL L 339, s. 1).

Kanne 11.3.2011 — Telefónica de España ja Telefónica Móviles España v. komissio

(Asia T-151/11)

(2011/C 145/53)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantajat: Telefónica de España (Madrid, Espanja) ja Telefónica Móviles España, SA (Madrid, Espanja) (edustajat: asianajaja F. González Díaz ja asianajaja F. Salerno)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantajat vaativat unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan SEUT 263 artiklan mukaisesti Euroopan komission 20.7.2010 tekemän päätöksen
- joka tapauksessa velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Esillä olevassa kanteessa vaaditaan kumottavaksi tukijärjestelmästä C 38/09 (ex NN 58/09), jonka Espanja aikoo toteuttaa Corporación de Radio y Televisión Española (RTVE) hyväksi, 20.7.2010 tehtyä komission päätöstä (EUVL 2011, L 1, s. 9), jossa todetaan SEUT 106 artiklan 2 kohdan nojalla yhteismarkkinoille soveltuvaksi 28.8.2009 annetulla lailla käyttöön otettu julkisen yleisradioyhtiön Corporación de Radio y Televisión Española:n uusi rahoitusjärjestelmä.

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa viiteen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu SEUT 108 artiklan 2 kohdan rikkomiseen siksi, ettei komissio ole aloittanut mainitussa kohdassa määrättyä menettelyä siltä osin kuin kyse mahdollisuudesta erottaa rahoitus muista kyseessä olevista toimenpiteistä.
- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu SEUT 108 artiklan rikkomiseen siksi, että komissio on katsonut, että rahoitusta ei voida erottaa kyseessä olevasta toimenpiteestä, ja siksi, että komissio on virheellisesti määrittänyt uudeksi tueksi ainoastaan lisärahoituksen. Näin toimiessaan komissio on jättänyt noudattamatta sekä oikeuskäytäntöä että omaa ratkaisukäytäntöään.
- 3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu SEUT 256 artiklan rikkomiseen sikäli kuin komission päätöksessä ei esitetä mitään perusteluja sille johtopäätökselle, jonka mukaan ne kolme verotuksellista toimenpidettä, jotka otettiin käyttöön tai joita muutettiin lain 8/2009 4, 5 ja 6 §:llä, voidaan erottaa RTVE:n nykyisestä rahoitusjärjestelmästä.

- 4) Neljäs kanneperuste, jonka mukaan asiassa on tehty oikeudellinen virhe erotettaessa rahoituslähde itse toimenpiteestä, koska rahoituslähteen yhteensoveltumattomuus yhteisön oikeuden kanssa johtaa väistämättä siihen, että itse toimenpide on ristiriidassa valtioneuvoston päätösten kanssa. Riidanalaisessa päätöksessä todetaan yhteismarkkinoille soveltuvaksi tuki, johon liittyy sellainen rahoitus, jonka sama komissio on rinnakkaisessa menettelyssä todennut unionin oikeuden vastaiseksi.
- 5) Viides kanneperuste, joka perustuu SEUT 106 artiklan 2 kohdan ja/tai SEUT 256 artiklan rikkomiseen siitä syystä, että asiassa ei ole esitetty riittäviä perusteita sille, ettei kyseessä ollut ylikompensaatio ja ettei toimenpiteellä ollut vaikutusta sisämarkkinoihin. Päätöksessä yhtäältä jätetään huomiotta se, että RTVE-yhtiön todelliset tulevat kustannukset ovat aiempia kustannuksia alhaisempia, ja toisaalta todetaan yhteismarkkinoille soveltuvaksi toimenpide, jolla taataan suoja "mainosmarkkinoilta saatavien tulojen muuttumista vastaan", vaikka tämän suhteen ei enää vallitse mitään taloudellista riskiä.

Kanne 10.3.2011 — Marszałkowski v. SMHV — Mar-Ko Fleischwaren (WALICHNOWY MARKO)

(Asia T-159/11)

(2011/C 145/54)

Kannekirjelmän kieli: puola

Asianosaiset

Kantaja: Marek Marszałkowski (Sokolniki, Puola) (edustaja: asianajaja C. Sadkowski)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Mar-Ko Fleischwaren GmbH & Co. KG (Blankenheim, Saksa)

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) neljännen valituslautakunnan 11.1.2011 (asiassa R 760/2010-4) tekemän päätöksen, jolla evättiin merkin "Marko Walichnowy" rekisteröinti yhteisön tavaramerkiksi seuraavien luokkaan 29 kuuluvien tavaroiden osalta: liha, liha- ja siipikarjatuotteet, pastejat mukaan lukien, sisälmykset, kaali makkaran kanssa, lihasäilykkeet ja lihaa ja kasviksia sisältävät tuotteet, liha-hapankaalimuhennos mukaan lukien, siipikarja (valmiiksi pakattu siipikarja mukaan lukien), lihapyörökät kasviskastikkeessa

— toissijaisesti muuttaa riidanalaisista päätöistä siten, että siinä hyväksytään merkin "Marko Walichnowy" rekisteröinti yhteisön tavaramerkiksi edellä mainittujen luokkaan 29 kuuluvien tavaroiden osalta

— velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, muun muassa korvaamaan kantajalle oikeudenkäynnissä edustamisesta aiheutuvat kulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija: Kantaja

Haettu yhteisön tavaramerkki: Sanaosan "Marko Walichnowy" sisältävä kuviomerkki luokkaan 29 kuuluvia tavaroita varten — rekisteröintihakemus nro 007161541

Sen tavaramerkki- tai merkkipäätöksen haltija, johon väitteenäytelyssä on vedottu: Mar-Ko Fleischwaren GmbH & Co. KG

Tavaramerkki- tai merkkipäätöksen haltija, johon väitteenäytelyssä on vedottu: Sanamerkin "Mar-Ko" rekisteröinti yhteisön tavaramerkiksi joitakin luokkaan 29 kuuluvia tavaroita varten

Väiteosaston ratkaisu: Väitteen hylkääminen

Valituslautakunnan ratkaisu: Väiteosaston ratkaisun kumoaminen ja rekisteröintihakemuksen hylkääminen seuraavien luokkaan 29 kuuluvien tavaroiden osalta: liha, liha- ja siipikarjatuotteet, pastejat mukaan lukien, sisälmykset, kaali makkaran kanssa, lihasäilykkeet ja lihaa ja kasviksia sisältävät tuotteet, liha-hapankaalimuhennos mukaan lukien, siipikarja (valmiiksi pakattu siipikarja mukaan lukien), lihapyörökät kasviskastikkeessa

Kanneperusteet: Asetuksen N:o 207/2009⁽¹⁾ 8 artiklan 1 kohdan b alakohtaa on rikottu, kun on todettu, että tavaramerkit ovat samankaltaisia ja että ne voidaan sekoittaa keskenään.

⁽¹⁾ Yhteisön tavaramerkistä 26.2.2009 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 207/2009 (EUVL L 78, s. 1).

Kanne 17.3.2011 — Häfele v. SMHV

(Asia T-166/11)

(2011/C 145/55)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Häfele GmbH & Co. KG (Nagold, Saksa) (edustajat: asianajaja M. Eck ja asianajaja J. Dönch)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Vaatimukset

- On kumottava sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) ensimmäisen valituslautakunnan 17.1.2011 asiassa R 1711/2010-1 tekemä päätös
- SMHV on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Haettu yhteisön tavaramerkki: sanamerkki "Infront" luokkiin 6 ja 20 kuuluvia tavaroita varten

Tutkijan päätös: Rekisteröinnin epääminen

Valituslautakunnan ratkaisu: Valituksen hylkääminen

Kanneperusteet: Asetuksen (EY) N:o 207/2009⁽¹⁾ 7 artiklan 1 kohdan b, c ja d alakohdan rikkominen, koska kyseinen yhteisön tavaramerkki on erottamiskykyinen, se ei ole kuvaileva eikä kyseessä ole tavalliseksi muuttunut nimitys.

⁽¹⁾ Yhteisön tavaramerkistä 26.2.2009 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 207/2009 (EUVL 2009, L 78, s. 1).

Kanne 15.3.2011 — Centre national de la recherche scientifique v. komissio

(Asia T-167/11)

(2011/C 145/56)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Centre national de la recherche scientifique (Pariisi, Ranska) (edustaja: asianajaja N. Lenoir)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- ottamaan kanteen tutkittavaksi ja toteamaan sen perusteluksi
- velvoittamaan komission palauttamaan väitetyn 20 989,82 euron suuruisen saatavan, jota komissio sopimuksen perusteella vaatii 26.10.2010 päivätyssä veloitussilmoituksessaan nro 2010-1232 ja joka johti 17.12.2010 päivätyyn kuittaukseen (viite BUDG/C3 D(2010) B.2 — 1232), laillisine viivästyskorkeineen sopimukseen sovellettavan Belgian oikeuden mukaisesti
- velvoittamaan komission korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kolmeen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, jonka mukaan on rikottu kuldenteen tutkimuksen ja teknologian kehittämisen puiteohjelmaan (2002-2006) kuuluvaa ALLOSTEM-hanketta koskevan sopimuksen LSHB-CT-2004-503319 (jäljempänä ALLOSTEM-sopimus) yleisten ehtojen II.19 §:n 1 kohtaa, koska komissio on tukikelpoisten kustannusten määrittelykriteerien noudattamatta jättämisellä rajoittanut kantajan mahdollisuutta tai jopa estänyt tämän mahdollisuuden näyttää toteen sopimuksen asianmukainen täyttämisen henkilöstömenojen tukikelpoisuuden kannalta
- 2) Toinen kanneperuste, jonka mukaan on rikottu ALLOSTEM-sopimuksen yleisten ehtojen II.19 ja II.20 §:stä johtuvia sopimusvelvoitteita, koska komissio on hylännyt määräaikaisten sopimuksen perusteella rekrytoitujen biologien "työttömyysmaksua" (provision pour perte d'emploi) ja äitiyslomaa koskevien menojen tukikelpoisuuden.
- 3) Kolmannen kanneperusteen mukaan on rikottu ALLOSTEM-sopimuksen 12 §:ää, jonka mukaan kyseiseen sopimukseen perustuvan kunkin saatavan varmuuden arvioinnissa on sovellettava Belgian oikeutta. Kantaja väittää,

— että komissio on tukeutunut ainoastaan unionin oikeuteen eikä Belgian oikeuteen vaaditun saatavan varmuuden arvioimiseksi ja

— että saatava on riitautettu painavalla perusteella, minkä takia saatava ei ole varma.

Kanne 17.3.2011 — Rivella International v. SMHV

(Asia T-170/11)

(2011/C 145/57)

Kannekirjelmän kieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Rivella International AG (Rothrist, Sveitsi) (edustajat: asianajaja C. Spinting, asianajaja U. Sander ja asianajaja H. Förster)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Baskaya di Baskaya & C. s.a.s. (Grosseto, Italia)

Vaatimukset

- On kumottava sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) neljännen valituslautakunnan 10.1.2011 asiassa R 534/2010-4 tekemä päätös

— vastaaja on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija: Baskaya di Baskaya & C. s.a.s.

Haettu yhteisön tavaramerkki: Sanaosan ”BASKAYA” sisältävä kuviomerkki luokkiin 29, 30 ja 32 kuuluvia tavaroita varten

Sen tavaramerkki- tai merkkioikeuden haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu: Kantaja

Tavaramerkki- tai merkkioikeus, johon väitemenettelyssä on vedottu: Sanaosan ”Passaia” sisältävä kansainvälinen kuviomerkki luokkaan 32 kuuluvia tavaroita varten

Väiteosaston ratkaisu: Väitteen hylkääminen

Valituslautakunnan ratkaisu: Valituksen hylkääminen

Kanneperusteet: Asetuksen (EY) N:o 207/2009 ⁽¹⁾ 42 artiklan 2 ja 3 kohdan rikkominen, koska valituslautakunta ei soveltanut Saksan ja Sveitsin välillä 13.4.1892 patenttien, mallien ja tavaramerkkien keskinäisestä suojasta tehdyn sopimuksen 5 artiklaa eikä siten virheellisesti ottanut huomioon kantajan esittämiä todisteita tavaramerkin käytöstä.

⁽¹⁾ Yhteisön tavaramerkistä 26.2.2009 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 207/2009 (EUVL 2009, L 78, s. 1).

Kanne 21.3.2011 — Hopf v. SMHV

(Asia T-171/11)

(2011/C 145/58)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Hans-Jürgen Hopf (Zirndorf, Saksa) (edustaja: asianajaja V. Mensing)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit)

Vaatimukset

— On kumottava sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) neljännen valituslautakunnan 19.1.2011 asiassa R 1514/2010-4 tekemä päätös

— SMHV on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut, mukaan lukien valitusmenettelyssä aiheutuneet kulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Haettu yhteisön tavaramerkki: sanamerkki ”Clampflex” luokkiin 5, 9, 10, 17 ja 20 kuuluvia tavaroita varten

Tutkijan päätös: Rekisteröinnin osittainen epääminen

Valituslautakunnan ratkaisu: Valituksen hylkääminen

Kanneperusteet: Asetuksen (EY) N:o 207/2009 ⁽¹⁾ 7 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdan rikkominen, koska kyseinen yhteisön tavaramerkki on erottamiskykyinen, se ei ole kuvaileva eikä kyseessä ole tavalliseksi muuttunut nimitys.

⁽¹⁾ Yhteisön tavaramerkistä 26.2.2009 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 207/2009 (EUVL 2009, L 78, s. 1).

Kanne 22.3.2011 — Hesse v. SMHV — Porsche (Carrera)

(Asia T-173/11)

(2011/C 145/59)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Kurt Hesse (Nürnberg, Saksa) (edustaja: Rechtsanwalt M. Krogmann)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Dr. Ing. h.c.F. Porsche AG (Stuttgart, Saksa)

Vaatimukset

— Sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) neljännen valituslautakunnan 11.1.2011 asiassa R 306/2010-4 tekemä päätös on kumottava ja 16.2.2007 jätettyä yhteisön tavaramerkkihakemusta nro 5 723 432 vastaan tehty väite on hylättävä

— Toissijaisesti

a) riidanalainen päätös on kumottava siltä osin, kuin siinä todetaan, että tavarat ovat samankaltaisia tai että haetun tavaramerkin kattamilla tavaroilla tai niihin liittyvillä palveluilla käytetään epäoikeudenmukaisesti hyväksi väitteen perustava olevien tavaramerkkien kattamien tavaroiden erottamiskykyä tai mainetta; kyseiset tavarat on tarkoitettu käytettäväksi sekä mekaanisten moottoriajoneuvojen sisä- että ulkopuolella moottoriajoneuvojen lisävarusteina ja ne ovat peräisin eri markkinoilta,

b) riidanalainen päätös on kumottava siltä osin, kuin siinä todetaan, että tavarat ovat samankaltaisia tai että haetun tavaramerkin kattamilla tavaroilla tai niihin liittyvillä palveluilla käytetään epäoikeudenmukaisesti hyväksi väitteen perustava olevien tavaramerkkien kattamien tavaroiden erottamiskykyä tai mainetta; kyseisillä tavaroilla ei luonteensa (elektroniset laitteet verrattuna mekaanisiin moottoriajoneuvoihin), käyttötarkoituksensa (viihde, musiikin kuuntelu, liikenneuutiset) tai käyttönsä kannalta ole oleellisia liittymäkohtia aikaisempien tavaramerkkien kattamiin tavaroihin eikä niitä voida katsoa täydentäviksi (tavaroiden välillä ei ole yhteyttä siinä mielessä, että haetun tavaramerkin kattamat tavarat olisivat välttämättömiä tai tärkeitä väitteen perustana olevien tavaramerkkien käytölle) ja niitä käytetään täysin riippumatta toisistaan,

c) riidanalainen päätös on kumottava siltä osin, kuin siinä todetaan, että tavarat ovat samankaltaisia tai että luokkaan 9 kuuluvien sähköisten tai elektronisten laitteiden ja kojeiden ja niistä koottujen laitteistojen (esimerkiksi navigointilaitteet) ja niihin liittyvien palvelujen, joita voidaan erityisesti käyttää samalla tavalla mallitaan ja alkuperältään erilaisten moottoriajoneuvojen lisävarusteluun ja jotka ovat peräisin eri markkinoilta, osalta käytetään epäoikeudenmukaisesti hyväksi erottamiskykyä tai mainetta,

— SMHV on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija: Kantaja.

Haettu yhteisön tavaramerkki: Sanamerkki "Carrera" luokkaan 9 kuuluville tavaroille.

Sen tavaramerkki- tai merkkioikeuden haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu: Dr. Ing. h.c.F. Porsche AG.

Tavaramerkki- tai merkkioikeus, johon väitemenettelyssä on vedottu: Kansallinen ja yhteisön sanamerkki "CARRERA" luokkaan 12 kuuluville tavaroille.

Väiteosaston ratkaisu: Väitteen hylkääminen.

Valituslautakunnan ratkaisu: Valituksen hyväksyminen ja hakemuksen hylkääminen.

Kanneperusteet: Asetuksen (EY) N:o 207/2009⁽¹⁾ 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja 8 artiklan 5 kohdan rikkominen, koska kyseisten tavaramerkkien välillä ei ole sekaannusvaaraa eikä väitteen perustana olevien tavaramerkkien erottamiskykyä ole käytetty epäoikeudenmukaisesti hyväksi.

⁽¹⁾ Yhteisön tavaramerkistä 26.2.2009 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 207/2009 (EUVL L 78, s. 1).

Kanne 25.3.2011 — PASP ym. v. neuvosto

(Asia T-177/11)

(2011/C 145/60)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantajat: Port autonome de San Pedro (PASP) (San Pedro, Norsunluurannikko), Port autonome d'Abidjan (Abidjan, Norsunluurannikko), Société de gestion du patrimoine du secteur de l'électricité ((Sogepe) (Abidjan) (edustaja: asianajaja M. Ceccakdi)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan 14.1.2011 tehdyn päätöksen 2011/18/YUTP ja tiettyihin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvien rajoittavien erityistoimenpiteiden toteuttamisesta Norsunluurannikon tilanteen vuoksi 14.1.2011 annetun neuvoston asetuksen (EU) N:o 25/2011 erityisesti kantajina olevien yhtiöiden eli PORT AUTONOME DE SAN PEDRON, PORT AUTONOME D'ABIDJANin ja Société de gestion du patrimoine du secteur de l'électricité:n eli SOGEPE:n osalta

— velvoittamaan neuvosto korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantajien esittämät oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut ovat olennaisin osin samanlaiset tai samankaltaiset kuin asiassa T-142/11, SIR vastaan neuvosto, esitetyt.

Kanne 18.3.2011 — Voss of Norway v. SMHV — Nordic Spirit (kolmiulotteinen "pullo")

(Asia T-178/11)

(2011/C 145/61)

Kannekirjelmän kieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Voss of Norway ASA (Oslo, Norja) (edustajat: asianajajat F. Jacobacci ja B. La Tella)

Vastaaja: Sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavamerkit ja mallit)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Nordic Spirit AB (publ) (Tukholma, Ruotsi)

Vaatimukset

- Sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) ensimmäisen valituslautakunnan 12.1.2011 asiassa R 785/2010-1 tekemä päätös on kumottava ja
- vastaaja on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Rekisteröity yhteisön tavaramerkki, jonka mitättömäksi julistamista on vaadittu: "Pulloa" esittävä kolmiulotteinen merkki luokkiin 32 ja 33 kuuluvia tavaroita varten — Yhteisön tavaramerkkirekisteröinti N:o 3 156 163

Yhteisön tavaramerkin haltija: Kantaja

Yhteisön tavaramerkin mitättömäksi julistamista koskevan vaatimuksen esittäjä: Vastapuoli valituslautakunnassa

Mitättömäksi julistamista koskevan vaatimuksen esittäjän perustelut: Mitättömäksi julistamista vaativa osapuoli perustaa vaatimuksensa neuvoston asetuksen (EY) N:o 207/2009 52 artiklan 1 kohdan a alakohdassa, luettuna yhdessä 7 artiklan kanssa, tarkoitettuihin ehdottomiin mitättömyysperusteisiin ja siihen, että yhteisön tavaramerkin haltija jätti hakemuksen neuvoston asetuksen (EY) N:o 207/2009 52 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettussa vilpillisessä mielessä

Mitättömyysoaston ratkaisu: Mitättömäksi julistamista koskeva vaatimus hylättiin

Valituslautakunnan ratkaisu: Rekisteröity yhteisön tavaramerkki julistettiin mitättömäksi

Kanneperusteet: Neuvoston asetuksen N:o 207/2009 75 ja 99 artiklaa sekä 7 artiklan 1 kohdan b alakohtaa samoin kuin komission asetuksen (EY) N:o 2868/95 37 säännön b kohdan iv alakohtaa on rikottu, koska valituslautakunta (i) vetosi perusteluna virheellisesti uuteen kolmiulotteisten tavaramerkkien hyväksyttävyyttä koskevaan vaatimukseen, josta kantajalla ei ollut mahdollisuutta lausua, (ii) siirsi todistustaakkaa oikeudenmukaisen oikeudenkäynnin periaatteiden vastaisesti, (iii) tulkitse ja sovelsi virheellisesti yhteisön tavaramerkistä annetun asetuksen 7 artiklan 1 kohdan b alakohtaa ja (iv) väärästi tosiseikkoja tehdäkseen niistä virheellisen päätelmän.

Kanne 28.3.2011 — MIP Metro v. SMHV — Jacinto (My Little Bear)

(Asia T-183/11)

(2011/C 145/62)

Kannekirjelmän kieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG (Düsseldorf, Saksa) (edustajat: asianajajat J.-C. Plate ja R. Kaase)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Manuel Jacinto, Lda (S.Paio de Oleiros, Portugali)

Vaatimukset

- asian käsittely on keskeytettävä, kunnes Portugalin tavaramerkkiviranomainen on lopullisesti ratkaissut kantajan 23.3.2011 esittämän vaatimuksen aikaisemman Portugalissa numerolla 384674 rekisteröidyn tavaramerkin menetetystä julistamisesta;
- mikäli asian lykkäämistä ei myönnetä, käsittelyä on jatkettava, ja
- sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) ensimmäisen valituslautakunnan 20.1.2011 asiassa R 494/2010-1 tekemä päätös on kumottava, ja
- vastaaja on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut mukaan lukien valituslautakunnassa käydystä menettelystä aiheutuneet kulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija: MIP Metro

Haettu yhteisön tavaramerkki: ruskean, mustan, valkoisen ja punaisen väriin kuvio-merkki "My Little Bear" luokkiin 12, 18, 20, 24, 25 ja 28 kuuluvia tavaroita varten — Yhteisön tavaramerkkiä koskeva hakemus N:o W00962622

Sen tavaramerkki- tai merkkioikeuden haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu: vastapuoli valituslautakunnassa

Tavaramerkki- tai merkkioikeus, johon väitemenettelyssä on vedottu: Portugalissa tavaramerkiksi N:o 384674 rekisteröity kuvio-merkki "Little Bear" luokkaan 18 kuuluvia tavaroita varten

Väiteosaston ratkaisu: Hakemuksen hylkääminen kaikkien kyseessä olevien tavaroiden osalta

Valituslautakunnan ratkaisu: Valituksen hylkääminen

Kanneperusteet: Neuvoston asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohtaa on rikottu, koska valituslautakunta on virheellisesti katsonut, että haetun tavaramerkin ja väitteen kohteena olevan tavaramerkin välillä on sekaannusvaara sillä perusteella, että sanat ovat hallitsevia tekijöitä yhdistelmämerkeissä.

Kanne 26.3.2011 — Schönberger v. parlamentti

(Asia T-186/11)

(2011/C 145/63)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Peter Schönberger (Luxemburg, Luxemburg) (edustaja: Rechtsanwalt O. Mader)

Vastaaja: Euroopan parlamentti

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa kantajalle kirjeitse 25.1.2011 tiedoksi annetun vastaajan päätöksen, jolla hänen vetoomuksensa nro 1188/2010 tutkiminen päätettiin ilman, että vetoomusvaliokunta olisi käsitellyt vetoomuksen sisältöä
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa seuraaviin kanneperusteisiin:

- 1) Riidanalaisen päätöksen antamisella rikottiin kantajan vetoomusoikeutta, koska parlamentin vetoomusvaliokunta kieltäytyi vetoomuksen sallittavuudesta huolimatta kuulemasta sen yhteydessä esitettyjä kysymyksiä ja epäsi tällä tavoin kantajan oikeuden vetoomuksensa sisällön käsittelyyn.
- 2) Parlamentti rikkoi kantajan oikeutta perusteluihin, koska riidanalaisessa päätöksessä ei mainita perusteita, joiden nojalla vetoomusvaliokunta jätti vetoomuksen käsittelemättä.

Kanne 1.4.2011 — Chiboub v. neuvosto

(Asia T-188/11)

(2011/C 145/64)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Mohamed Slim Ben Mohamed Hassen Ben Salah Chiboub (Abu Dabi, Yhdistyneet arabiemiirikunnat) (asiamies: asianajaja G. Perrot)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan 31.1.2011 tehdyn neuvoston päätöksen 2011/72/YUTP Chiboubia koskevilta osin
- kumoamaan 4.2.2011 tehdyn täytäntöönpanopäätöksen 2011/79/YUTP, joka on tehty 31.1.2011 tehdyn päätöksen 2011/72/YUTP perusteella, Chiboubia koskevilta osin
- kumoamaan 4.2.2011 annetun asetuksen (EU) N:o 101/2011, joka on annettu 31.1.2011 tehdyn päätöksen 2011/72/YUTP perusteella, Chiboubia koskevilta osin
- velvoittaa tämän seurauksena neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kolmeen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu perusoikeuksien ja erityisesti puolustautumisoikeuksien loukkaamiseen, koska päätöksessä 2011/72/YUTP määrätään kantajalle seuraamuksia ja siitä aiheutuu tälle huomattavaa vahinkoa ilman että häntä on kuultu etukäteen ja ilman että hänellä on ollut mahdollisuutta ilmaista kantaansa tämän jälkeen.
- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu perusteluvollisuuden rikkomiseen sekä siihen, että oikeutta tehokkaaseen oikeudenkäyntiin ja syyttömysolettamaa on loukattu, koska kantajan nimi mainitaan luettelossa ilman että häntä on etukäteen kuultu ja ilman että hänelle on ilmoitettu niitä tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja, joiden perusteella hänen nimensä mainitaan luettelossa.
- 3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu ilmeiseen arviointivirheeseen, koska kantajaa ei voida syyttää varojen väärinkäytöstä rahanpesuun, sillä varat ovat peräisin FIFA:sta, joka on suorittanut kantajalle korvauksia vuosina 2006–2010 useiden sopimusten perusteella.

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
2011/C 145/59	Asia T-173/11: Kanne 22.3.2011 — Hesse v. SMHV — Porsche (Carrera)	35
2011/C 145/60	Asia T-177/11: Kanne 25.3.2011 — PASP ym. v. neuvosto	36
2011/C 145/61	Asia T-178/11: Kanne 18.3.2011 — Voss of Norway v. SMHV — Nordic Spirit (kolmiulotteinen ”pullo”)	36
2011/C 145/62	Asia T-183/11: Kanne 28.3.2011 — MIP Metro v. SMHV — Jacinto (My Little Bear)	37
2011/C 145/63	Asia T-186/11: Kanne 26.3.2011 — Schönberger v. parlamentti	37
2011/C 145/64	Asia T-188/11: Kanne 1.4.2011 — Chiboub v. neuvosto	38

TILAUSHINNAT 2011 (ilman ALV:a, sisältää normaalit lähetyskulut)

Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	1 100 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, paperipainos, vuosittainen DVD	22 EU:n virallista kieltä	1 200 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L-sarja, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	770 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, kuukausittainen (kumulatiivinen) DVD	22 EU:n virallista kieltä	400 euroa/vuosi
Virallisen lehden täydennysosa (S-sarja), tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat, DVD, ilmestyy kerran viikossa	Monikielinen: 23 EU:n virallista kieltä	300 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, C-sarja – kilpailut	Kilpailua koskevilla kielillä	50 euroa/vuosi

Euroopan unionin virallisilla kielillä ilmestyvästä *Euroopan unionin virallisesta lehdestä* on tilattavissa 22 eri kieliversiota. Tilaus käsittää L-sarjan (Lainsäädäntö) ja C-sarjan (Tiedonannot ja ilmoitukset).

Jokainen kieliversio tilataan erikseen.

Virallisessa lehdessä L 156 18. kesäkuuta 2005 julkaistun neuvoston asetuksen (EY) N:o 920/2005 mukaan velvollisuus laatia kaikki säädökset iirin kielellä ja julkaista ne tällä kielellä ei väliaikaisesti sido Euroopan unionin toimielimiä, joten iirin kielellä julkaistavat viralliset lehdet ovat myynnissä erikseen.

Virallisen lehden täydennysosan (S-sarja – tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat) tilaukseen sisältyvät kaikki 23 virallista kieliversiota yhdellä monikielisellä DVD-levyllä.

Euroopan unionin virallisen lehden tilaajat voivat pyynnöstä saada virallisen lehden liitteitä. Tilaajille ilmoitetaan liitteiden ilmestymisestä *Euroopan unionin viralliseen lehteen* sisältyvässä kohdassa ”Huomautus lukijalle”.

Myynti ja tilaukset

Maksulliset julkaisut, kuten *Euroopan unionin virallinen lehti*, ovat tilattavissa jälleenmyyjiltämme. Luettelo jälleenmyyjistä löytyy seuraavasta internet-osoitteesta:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_fi.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) on suora ja maksuton portti Euroopan unionin lainsäädäntöön. Sivustolla voi tarkastella *Euroopan unionin virallista lehteä* ja siellä ovat nähtävillä myös sopimukset, lainsäädäntö, oikeuskäytäntö ja lainsäädännön valmisteluasiakirjat.

Lisätietoja Euroopan unionista löytyy osoitteesta: <http://europa.eu>

